

இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் 23

செப்டெம்பர் - டிசெம்பர் 2009

வண்ணம் 3,4

குருக்களுக்கான ஆண்டில் இயேசு பிறப்பு விழா

இயேசுவின் இதயத்தின் அன்பே குருத்துவம்

இயேசுவின் சீடத்துவக் குருத்துவம்

குருக்களுக்கான ஆண்டில் பொதுநிலையினரின்...

குரு அழைக்கப்பட்டது...

குருத்துவமா... சீடத்துவமா?

குருக்களின் பணியார்வத்தில்...

நான் காணும் குருத்துவம்

விண்ணகமும் மண்ணகமும் கைகொடுத்த பொன்னாள்

புனித யோண் மரிய வியானி

தூய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி வெளியீடு

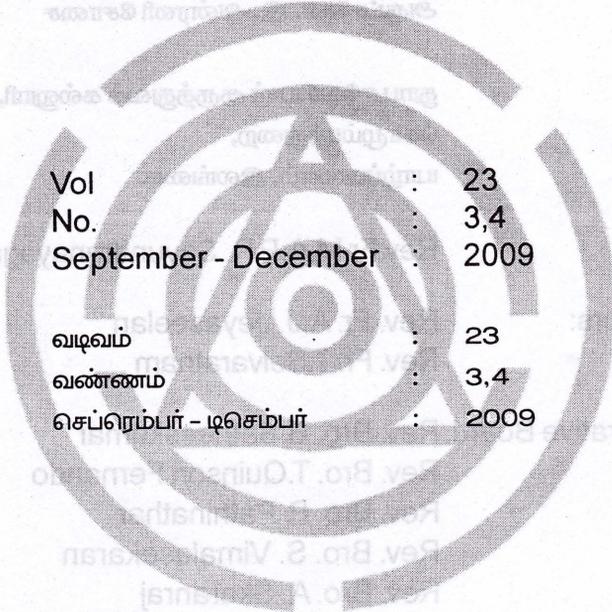
AMERICAN
REPUBLICS

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் காலாண்டு இதழ்

IRAI IYAL KOLANKAL

Vol	:	23
No.	:	3,4
September - December	:	2009
வடிவம்	:	23
வண்ணம்	:	3,4
செப்டெம்பர் - டிசெம்பர்	:	2009

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கை.

ஆசிரியர்: அருட்தந்தை மை.ஆ.போ.ற.சுவந்தரநாயகம்
துணை ஆசிரியர்கள்: அருட்தந்தை அ.யோ.ஜெயசீலன்
அருட்தந்தை செல்வரட்டணம்

நிர்வாகக்குழு: அருட்சகோ. பெ.சதீஸ்குமார்
அருட்சகோ. தி.குயின்சன் பெனாண்டோ
அருட்சகோ. ப.பத்திநாதர்
அருட்சகோ. ச.விமலசேகரன்
அருட்சகோ. ஆ. ஸ்கரன்ராஜ்
அருட்சகோ. இ. அன்ரனி சோசை

வெளியீடு: தூய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

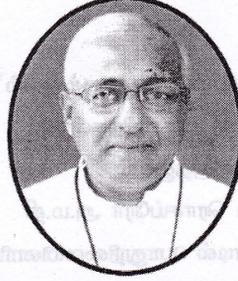
Editor: Rev.Fr.M.A.P.R. Savundranayagam

Sub Editors: Rev. Fr. A.J. Jeyaseelan
Rev. Fr. T.Selvaratnam

Administrative Board: Rev. Bro. B.Satheeskumar
Rev. Bro. T.Quinson Fernando
Rev. Bro. P. Pathinathar
Rev. Bro. S. Vimalasekaran
Rev. Bro. A. Skaranraj
Rev. Bro. I. Antony Sosai

Publication: St. Francis Xavier's Seminary,
Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka.
Tel. No.: 021 222 2482, 021 222 7145

அஞ்சலிக்கின்றோம்...

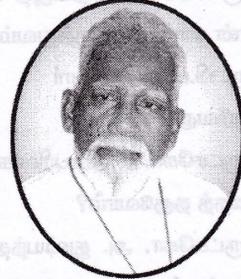
அருட்தந்தை யேசுநேசன் (அ.ம.தி)

இறையன்பை வாழ்வாக்கிய தந்தை யேசுநேசன்
கரைகின்ற கண்ணீருடன்
கனக்கின்ற இதயத்துடன்-உன்
பிரிவை எண்ணி உருகிடும்-நாம்
புகட்டிய பாடங்கள் வாழ்வாகிட
உறைகின்ற நினைவுகளை
நெஞ்சக் கூட்டில் சுமக்கின்றோம்.

அருட்தந்தை சரத்ஜீவன்

இறை காவியமான தந்தை சறாவே
உண்மை ஊழியனாய்
சிலுவைகளை சிறகுகளாக்கி
கல்வாரியின் விம்பமாகி
எம்மை விட்டு பிரிந்து சென்றவனே-எம்
விழிமடல் பனித்து நிற்க
மீளும் நினைவுடன் பூத்தாவுகின்றோம்.

அருட்தந்தை பாவிலுப்பிள்ளை (அ.ம.தி)

இறை பாதை காட்டிய தந்தை பாவிலுவே
இமை மூட மறக்கிறதே - நினைவால்
நெஞ்சம் துடிக்கிறதே - பிரிவால்
வலி கொண்டு விம்முக்கின்றோம் - எம்
மூத்த சோதரர் பலரின் ஆசானே
பாவ சமை கேட்டவனே - எம்
குரல் மொழி கேட்கிறதோ? - உன்
வார்த்தையால் உயிர் பெற்று
நினைவுப்பூமாலை குடி
அஞ்சலிக்கின்றோம்.

உள்ளே

- ◇ ஆசிரியர் உரை
- ◇ 'இயேசுவின் இதயத்தின் அன்பே குருத்துவம்'
அருட்சகோ.ஜெ. எல்மோ அருள்நேசன்
- ◇ இயேசுவின் சீடத்துவக் குருத்துவம்
அருட்தந்தை ஜெராட் டி ரொசய்ரோ அ.ம.தி
- ◇ குருக்களுக்கான ஆண்டில் பொதுநிலையினரின் எண்ண அலைகள்
திரு. அ.ச.அகஸ்ரின்
- ◇ குரு அழைக்கப்பட்டது...
அருட்சகோ. போ. மதன்ராஜ்
- ◇ குருத்துவமா... சீடத்துவமா?
அருட்தந்தை நேசராஜா
- ◇ குருக்களின் பணியார்வத்தில்...
அருட்சகோதரி பிறிட்ஜிற் மல்லிகா சவிரிமுத்து
- ◇ நான் காணும் குருத்துவம்
திரு. பி.ப. ராஜ்குமார்
- ◇ மாறிவரும் உலகில்
அருட்சகோ. ம.அ. பரிஸ்கரன்
- ◇ ஏதைத் தருவோம்?
அருட்சகோ. அ. துஷ்யந்தன்
- ◇ கொஞ்சம் மழலை மொழியில் - என்
திரு. அ. அல்வின் கிருபாகரன்
- ◇ விண்ணகமும் மண்ணகமும் கைகோர்த்தபொன்னாள்
அருட்சகோ. ச. அருட்குமரன்
- ◇ புனித யோண் மரிய வியானி
அருட்சகோ. அ. போல் அனக்கிளிற்
- ◇ திருச்சபை வரலாற்றுத் துளிகள்
- ◇ SYNOPSIS

ஆசிரியர் உரை

குருக்களுக்கான ஆண்டில் இயேசு பிறப்பு விழா என்ற தலைப்பில் இவ் இதழ் வெளிவருவது சாலப்பொருத்தமானது. இம் மடலில் குருக்கள், துறவிகள், பொது நிலையினர், குருமடமாணவர்கள் என்று பல வேறுபட்ட நிலைகளில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் ஆக்கங்களை தர முன்வந்திருப்பது சிறப்பு. ஒவ்வொரு ஆக்கமும் அதை எழுதியவரின் இறையியல் அறிவையும், அனுபவத்தையும் பொறுத்தே அமைந்திருக்கும் என்பதை வாசகர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

குருக்களின் ஆண்டை ஆரம்பித்து வைக்கும் எம் பாப்பிறை 16ம் பெனடிக்ரீட் உடைய மடலின் சுருக்கமாக “இயேசுவின் இதயத்தின் அன்பே குருத்துவம்” என்ற ஆக்கம் அமைகின்றது. இயேசுவின் குருத்துவத்தை சீடத்துவ குருத்துவமாக கருத்தாழ்த்துடன் எடுத்துக்காட்டி அடுத்துவரும் ஆக்கத்தை அருட்தந்தை ஜெரால்ட் டி ஹொசைரோ அ.ம.தி தன் அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக வரைகிறார். ஒரு குரு அழைக்கப்பட்டு இருப்பது பவியாகுவதற்கே என்ற தொனியில் மூன்றாவது கட்டுரை சுருக்கமாக அமைகிறது. அடுத்துவரும் கட்டுரையை வரைந்து இருக்கும் அருட்தந்தை நேசராஜா குருத்துவமா? சீடத்துவமா? என்ற வினாவோடு ஆரம்பிக்கின்றார். தம் சொந்த உறவுகளை விட்டு குரு எங்கே பணி செய்ய அனுப்பப்படுகிறாரோ அங்கே மக்கள் மத்தியில் தாயாகவும், தந்தையாகவும் சீடத்துவத்தை வாழ அவர் சந்திக்க வேண்டிய சவால்களை விவிலியப்பின்னணியில் சிறப்பாக முன்வைத்திருக்கிறார். இந்த குருக்கள் ஆண்டிலே, குருக்களுக்கும், துறவிகளுக்கும் சிறந்ததோர் முன் உதாரணமாக விளங்குவரும், போர்டோவின் திருக்குடும்ப சபையின் ஸ்தாபகரும் ஆன பீற்றர் பியன்வெனு நோவாய் என்பவரை அறிமுகம் செய்து அவரது முயற்சியால் குறிப்பாக ஐரோப்பா, இலங்கை போன்ற பிரதேசங்கள் பெற்ற நன்மைகள் சிலவற்றை குறிப்பிடுகிறார் திருக்குடும்பசபை அருடசகோதரி மல்லிகா சவரிமுத்து.

மூத்த பொதுநிலை உறுப்பினர் ஆசிரியர் அ.சு.அகஸ்தின் தமது கட்டுரையில் குருக்கள் பற்றி பொதுநிலையினரின் எண்ண அலைகள் சிலவற்றை கரை சேர்த்திருக்கிறார். “நான் காணும் குருத்துவம்” என்ற தலைப்பில் பொதுநிலையினர் ராஜ்குமார் குருக்களின் பணி பற்றியும், பெரும் துன்பத்தின் மத்தியில் நம் குருக்கள் வெளிப்படுத்தும் உன்னத அர்ப்பணம் பற்றியும் பாராட்டி உஊக்கம் தரும் வகையில் வரைகின்றார். கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவிடிகளான சிறப்புக்கட்டுரை விண்ணகமும், மண்ணகமும் கைகோர்த்த பொன்னாள் என்ற தலைப்பில் அமைகின்றது.

இயேசுவின் மனிதவதாரம் எம் மக்களின் துன்பங்களில் இரண்டறக் கலக்கின் றது. இது உலகிற்கு அமைதியை கொண்டு வருகின்றது போன்ற ஆழமான உண்மைகளை நனைவுபடுத்தி நம்பிக்கையை வளர்க்கின்ற ஆக்கமாக விளங்குகின்றது.

ஓரளவு அமைதி ஏற்பட்டாலும் அதில் முன்னேற இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றது என்ற நிலையில் இலட்சக் கணக்கான எம் சகோதர சகோதரிகள் இடம் பெயர்ந்தவர்களாகவே இந்த கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவை எதிர் நோக்குகின்றார்கள். அமைதியின் அரசர் பாலகர் இயேசு தருகின்ற அமைதி துன்புறும் எம் சகோதரர்கள், சகோதரிகளின் உள்ளங்களை, இல்லங்களை சென்றடைய எமது சிறிய பங்களிப்பை நிறைவாக கொடுத்து சமாதானத்தை வளர்ப்போம்.

Fr. M.A.P.R. Soundranayagam

‘இயேசுவின் இதயத்தின் அன்பே குருத்துவம்’

-திருத்தந்தை 16ம் பெனடிக்ட்
(குருக்களின் ஆண்டினை ஆரம்பித்து வைத்து திருத்தந்தை அவர்கள்
வெளியிட்ட மடலின் சுருக்கம்)

அருட்சகோ.ஜெ. எல்மோ அருள்நேசன்

பங்குத்தந்தையர்களின் பாதுகாவலராகத் திகழும் புனித மரிய வியான்னி அருள்பரிள் 150வது ஆண்டு நினைவிலே ‘குருக்களுக்கான ஆண்டினை’ ஆரம்பிப்பதற்கு முடிவு செய்துள்ளேன். இன்றைய உலகினிலே குருக்கள் தமது அர்ப்பணத்தை ஆழப்படுத்தி நற்செய்திக்கு உறுதியான, ஆணித்தரமான சாட்சிகளாக திகழ தம்மைத் தாமே உள்ளகரீதியாக புதுப்பிக்க இவ்வாண்டானது அனைத்துக் குருக்களையும் அழைத்து நிற்கின்றது. அமைதியான முறையிலே கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளையும், செயல்களையும்

சமூகத்திலே விதைத்து தமது சிந்தனையிலும், சித்தத்திலும், தம்முடைய உணர்வுகளிலும், வாழ்க்கை நடைமுறைகளிலும் கிறிஸ்துவோடே ஒன்றிக்க எப்போதும் இடைவிடாது முயற்சி செய்கின்ற அனைத்துக் குருக்களையும் என் நினைவுக்கு கொண்டுவருகின்றேன். இவர்களின் அப்போஸ்தலிக்க பணிகளையும், சோர்வு நோக்காத மறைந்த சேவையினையும், அன்புப்பணிகளையும், இன்னும் பல விதமான இடர்பாடுகள், பிரச்சினைகள், தெளிவில்லா நிலைகளிலும் துணிவான பிரமாணிக்கத்தினை முழுமையாக அளித்து ‘கிறிஸ்துவின் சிநேகிதர்களாக’ என்றும் வாழும் இவர்களின் வீரத்தை எவ்வாறு போற்றாமல் நான் இருக்கமுடியும்.

ஓர் இளங்குருவாக முதல் பங்குத்தந்தையோடு நான் பணியாற்றிய நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். பணித்தள பணிகளுக்கு அவர் எனக்குவிட்டுச் சென்ற உதாரணம் ஈடு இணையற்றது. இவ்வாறு எத்தனை எத்தனை குருக்கள்! இன்னும் தமது உயரிய சாட்சியத்துக்காக தம் பணிக்களங்களிலே கொடூரமாக வேதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு இரத்தம் சிந்தும் அளவுக்கு தம்மைக் கையளித்த குருக்களை நாம் நினைவுகூராமல் இருக்க முடியுமா? இன்னும்

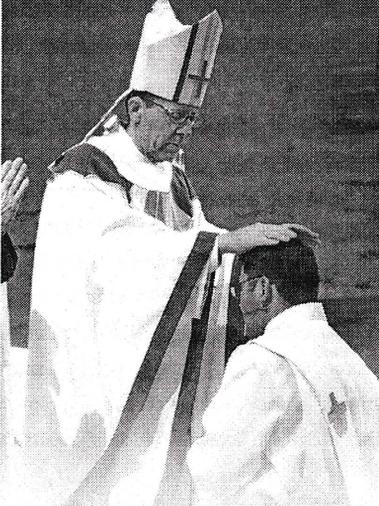

பிரமாணிக்கம் தவறிய குருக்களினால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகளும் இருக்கின்றன. இவற்றில் எல்லாம் குருக்களின் பலவீனநிலையினையும் இன்னும் அவைகளை கடந்து அவர்களை நிரப்பிய இறைவனின் அளவுகடந்த அருளினையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க முடியும்.

‘ஓர் நல்ல ஆயன் இறைவனின் இதயத்துக்கடுத்த மேய்ப்பன், இறைவன், பங்குக்கு அருளுகின்ற இறையன்பின் அதி உன்னத பரிசாகவும், விலைமதிப்பில்லாத பொக்கிஷமாகவும் திகழ்கின்றார்’ என்ற புனித மரிய வியான்னி அருளப்பரிள் படிப்பினையினை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. மேலும் அவர் கூறுவார். ஓ! குருத்துவமே! நீ எவ்வளவு மேன்மையுடன் திகழ்கின்றாய்! ஓர் குருவின் வாயில் இருந்து வரும் சொற்கேட்டு விண்ணக தேவனே இவ் அப்பத்திலே தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றார் என்றால் அதுவே குருத்துவத்தின் மேன்மை. மேலும் இப் புனிதர் தன்னுடைய பங்கு மக்களைப் பார்த்துக் கூறுவார், “குருத்துவம் என்கின்ற அருட்சாதனம் இன்றி நாம் கடவுளை கொண்டிருக்க முடியாது. உன் வாழ்வின் தொடக்கத்திலே இறைவனின் பெயரால் உன்னை வரவேற்பவர் குருவானவர். உன்னுடைய பயணத்திலே உன் ஆன்மாவுக்கு உணவளித்து அதற்கு உறுதிதருபவரும் குருவானவரே. உன்னை இயேசுவின் இரத்தத்தால் தூய்மையாக்கி கடவுள் முன்னிலையிலே நீ நிற்க உன்னை தயார்செய்பவரும் ஓர் குருவே. பாவத்தின் காரணத்தால் உன் ஆன்மா சாவடையும் போது அதற்கு உயிரளித்து அதற்கு அமைதியையும், ஆறுதலையும் அளிப்பவரும் ஓர் குருவே. கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக குருவே அனைத்துமாக திகழ்கின்றார்.” இத்தகைய வார்த்தைகள் குருத்துவத்தின் மட்டிலே அவருக்கிருந்த மதிப்பினையும், பொறுப்பினையும் எமக்கு வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

மேலும் “விண்ணக செல்வங்களின் காவலாளியாக குருவே திகழ்கின்றார். கடவுளின் நன்மைத்தனங்களின் பரிபாலகராக, விண்ணக செல்வங்களை திறந்துவிடும் கடவுளின் பணியாளர்கள், என்றும் குருக்களே! இருபது வருடங்கள் ஓர் பங்கினை குருக்கள் இல்லாமல் விட்டுவிடுங்கள். பின் அங்கு சென்று பாருங்கள், மனிதர்கள் பூதங்களை வழிபடுவதைக் காண்பீர்கள். ஓர் குரு ஒருபோதும் தனக்காக குருவாவதில்லை. அவர் உங்களுக்கான குருவாகவே எப்போதும் இருக்கின்றார்.” என்று அவர் குருத்துவத்தை பற்றி விபரித்து கொண்டே போகின்றார். தன்னை முழுமையாக பங்கின் மனமாற்றத்துக்கே இப் புனிதர் அர்ப்பணித்தார்.

சகோதர குருக்களே! புனித மரிய வியான்னியின் மேய்ப்புப்பணிப் பணியினை நாங்களும் உள்வாங்க இயேசுவின் அருளினைக் கேட்போம். தன்னுடைய பணியுடன் தன்னை முழுமையாக அடையாளப்படுத்தும் பாங்கினை நாம் முதலில் கற்க வேண்டும். இயேசுவிலே எவ்வாறு ஆள்தன்மையும் பணியும் ஒருங்கே இணைந்தனவோ அதுபோலவே நம்மிலும் இணைய வேண்டும். இப் புனிதரும் இதே நிலையிலேதான் தன்னுடைய பங்கு நோக்கி புறப்பட்டார். “அவரின் வருகையின் பின் கோவிலை தனது இல்லமாக அவர் தெரிந்து கொண்டார். விடியற்காலையிலே ஆலயம் நுழையும் இவர் மாலை வரையிலும் அங்கேயே தங்கியிருப்பார். எல்லாநேரத்திலும் அவர் அணுகப்படக்கூடியவராக இருந்தார்.” என்று புனித

மரிய வியான்னி அடிகளாரின் வாழ்க்கைச் சரித் திரம் எமக்கு கூறுகின்றது. கோவில் மட்டுமன்றி பங்கு முழுவதிலும் அவர் சுறுசுறுப்புடன் பணி புரிந்தார். நோயாளிகளையும் குடும்பங்களையும் அடிக்கடி சந்தித்தார். பல திருவிழாக்களையும், பணிகளையும் ஒழுங்கு படுத்தினார். பங்கு ஆலயத்தை புனரமைத்தார். அநாதைகளுக்கு உதவியதுடன், பிள்ளைகளின் படிப்பிலும் கவனமுடையவராக இருந்தார். இவ்வாறு அவரின் குருத்துவ பணி பன்முகப்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்தது.

இவரின் இந்த முன்மாதிரிகையினை நோக்கும் போது பொதுநிலையினருடன் சேர்ந்து, அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் செய்யப்பட வேண்டிய பல நிலைகளை குறித்துக்காட்ட நான் நினைக்கின்றேன். குருத்துவ திருக்குலமானது குருக்கள் பொதுநிலையினர் ஒன்றிணைந்த ஓர் முழு அங்கமாகும். பணிக்குருத்துவத்திலே மக்களுடன் இணைந்துள்ள குருக்கள் பொதுநிலையினருடன் இணைந்து ஒருவர் ஒருவரின் ஈடேற்றத்துக்காக வாழ அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்நிலையிலே 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் எம் அனைவருக்கும் விடுத்த அழைப்பினை நினைவு கூறதல் சாலப் பொருத்தமான தொன்றாகும். எனவே குருக்கள் பொதுநிலையினருக்கு செவிமடுத்து அவர்களின் விருப்பங்களுக்கு சகோதர ஆதரவு அளித்து அவர்களின் அனுபவங்களையும் பல்வேறு துறைகளிலே அவர்களின் திறமையினையும் ஏற்றுக்கொண்டு காலத்தின் குறிகளை உணர ஒன்றுபட்டு உழைப்போமாக.

நற்கருணைப் பிரசன்னத்தினையும் நற்கருணையுடனான உறவினையும் தனது வாழ்வினாடாக பங்குமக்களுக்கு மேன்மைமிக் முறையிலே புனிதர் தெளிவுபடுத்தினார். “வாருங்கள் சகோதரரே! ஆண்டவரோடு வாழ வாருங்கள். அவரைப் பெற நாம் தகுதியில்லாவிடினும் அவர் எமக்கு நிச்சயம் தேவை” என புனிதர் அடிக்கடி கூறினார். திருப்பலியானது எவ்வளவு மேன்மை பொருந்தியது என்பதை புனிதர் நன்கு உணர்ந்து, ஒவ்வொரு குருவும் இறைமக்களின் பலியுடன் தன்னையும் பலியாக்குகின்றார் என்பதை சிறப்பாக உணர்ந்த புனிதர் திருப்பலியினை ஓர் வழக்கமாக எடுக்கும் குருக்கள் எவ்வளவு பரிதாபத்துக்கு உரியவர்கள் என்றும் உணர்த்தினார்.

பீடத்திலே அவருக்கிருந்த இத்துணை பரிசுத்தம் அவரை பாவசங்கீர்த்தன தொட்டிகளை நாடச்செய்தது. அவரின் வாழ்வினாலும் வார்த்தையினாலும் தொடப்பட்டவர்கள் அவரிடம் பாவமன்னிப்பிற்காக நாடிய பொழுதெல்லாம் அவர் அவர்களுக்காக இருந்தார். அக்காலத்திலே பிரான்ஸில் இடம்பெற்ற புரட்சிகள் மக்களை பாவமன்னிப்பினை சுதந்திரமாக பெற வழிவிடவில்லை எனவே ஏராளமான மக்கள் இவரின் பங்கிற்கு பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு சென்றனர்.

சாதாரணமாக பாவசங்கீர்த்தன தொடடியிலே ஒரு நாளில் 16 மணித்தியாலயங்களை இவர் கழித்தார் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. இதனால் இவரை எல்லாரும் 'ஆன்மாக்களின் பெரியாஸ்குபத்திரி' என்று அழைக்கத் தொடங்கினர்.

இப் புனிதரில் இருந்து நாம் பாவமன்னிப்பின் சிறப்பினை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எமது மேய்ப்புப் பணி ஆர்வத்திலே பாவமன்னிப்பே நடு மையமாக அமைய வேண்டும். பாவசங்கீர்த்தனத்திலே புனிதர் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டார். உண்மையான மனஸ் தாபத்தோடு வந்தவர்களை இறையன்புக் கடலிலே மூழ்க வைத்தார். இறைவனின் அன்பினை வெளிப்படுத்தினார். இன்னும் வெதுவெதுப்பான உள்ளத்துடன் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்காக வந்தவர்களைப் பார்த்து அழுது கூறுவார். "நீங்கள் உங்கள் பாவத்துக்காக மனம் கசந்து அழாத படியினால் நான் அழுகின்றேன்." இத்தகைய மனங்களை குறித்து ஆண்டவர் படும் வேதனையினை வெளிப்படுத்தி இவர்களையும் மனம்மாற்றினார். இவ்வாறு இறைவனின் அளவுகடந்த இரக்கத்தை பாவனைக்கு வெளிப்படுத்தி அவர்களை மனம்மாற்றினார். இவரைப்போன்ற உண்மை அன்பை வெளிக்காட்டுபவர்களின் தேவையினை இக்காலம் நன்கு உணர்கின்றது.

பல தடவைகளிலே தனது பலவீனத்தினைக் காரணம் காட்டி பழிகாரம் தேடும் முகமசக பங்கை விட்டுச் செல்ல இப்புனிதர் முயன்றாலும் திருச்சபையின் மேலதிகாரிகள் மட்டில் இவருக்கிருந்த கீழ்ப்படிவின் காரணமாக இவரின் பணி இம் மக்களுக்குத் தொடர்ந்தது. மக்களோடு பணியாற்றும்போது சில வேளைகளிலே மக்களில் காணப்படும் வெதுவெதுப்பான நிலைக்கு குருக்களும் பலியாகும் அபாயத்தினை புனிதர் மிகவே உணர்ந்திருந்தார். எனவே தான் பல தவமுயற்சிகளால் எப்போதும் தனது குருத்துவ அர்ப்பண வாழ்வினைப் பூதுப்பித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

அன்றைய 'ஆர்ஸ்' (Ars) என்கின்ற பங்கு எவ்வாறு ஓர் பிரச்சினையான காலத்துக்குள் இருந்ததோ அதே போன்ற இன்றைய நாட்களிலே வாழ்கின்ற குருக்கள் நற்செய்திக்கு உறுதியான சான்று பகர்பவர்களாகத் திகழவேண்டும். திருத்தந்தை ௨ம் சின்னப்பர் கூறுவது போல "இன்றைய நவீன மனிதன் எப்படி நடக்கவேண்டும் என்று கற்றுக் கொடுக்கிறவர்களை விட சாட்சிய வாழ்வு வாழ்கிறவர்களுக்கே செவிமடுக்கின்றான்." சகோதரர்களே, "நாங்கள் உண்மையிலே வாழ்ந்தையினால் ஊடுருவப்படுகின்றோமா? உண்மையிலே இவ்வாழ்ந்தையானது எம் வாழ்க்கையிலும் சிந்தனையிலும் ஓர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றதா? என்று ஆழமாக இவ் ஆண்டிலே சிந்திப்போம்.

ஏழ்மை, கற்பு, கீழ்ப்படிவு என்று மூன்று புண்ணியங்களையும் இவர் தன் வாழ்விலே சிறப்பாக வாழ்ந்து காட்டினார் என்று திருத்தந்தை 23ம் அருளப்பர் "Sacerdotii nostri Primordia" எனும் மடலிலே கூறுகின்றார். சுதேச குருக்கள் இவற்றை வாக்குத்தத்தமாக கொடுக்காவிட்டாலும் இவை அவர்களின் இலக்கினை இலகுவாக அடைய வழி அமைக்கின்றன. மேலும் தனக்கென்று எதுவும் வைக்காமல் அனைத்தையுமே ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும் இவர் சில வேளைகளிலே கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லாதவராக அந்த

ஏழைகளில் ஒருவர் போலாகி தன்னிடம் வரும் ஏழைக்கு 'இன்று நானும் உம்மைப்போல் ஏழைதான்' எனக் கூறுவாராம்.

இத்தகையதொரு ஆன்மீகப் பின்புலத்தில் நின்று இன்றைய குருக்களைப் பார்த்து நான் கேட்கின்றேன். திருச்சபையிலே ஆவியானவர் கொண்டுவருகின்ற வசந்த காலத்தை வரவேற்க ஆயத்தமாடுங்கள். ஆவியானவரின் செயற்பாடுகளை எவரும் வரையறையிட்டு கூறமுடியாது. கடவுளிடம் இருந்து வருகின்றதா என்று வரங்களை சோதித்து அறியும் குருக்களாக தூய ஆவியின் வல்லமையினை அடையாளம் காண்பதோடு பொதுநிலையினரின் அருட் கொடைகளையும் வளர்த்து நாமும் அருட்கொடை நிறைந்தவர்களாக திகழ்வோம்.

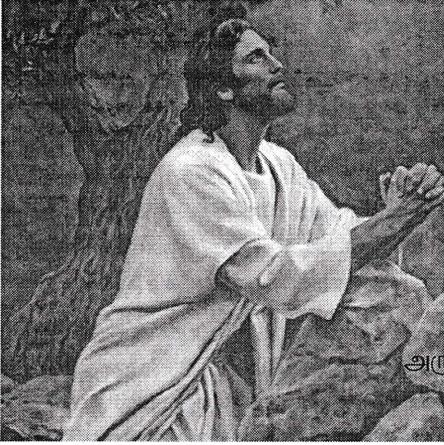
குருக்களுக்கான இவ் ஆண்டை பரிசுத்த கன்னி மரியாவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கின்றேன். ஒவ்வொரு குருவின் இதயத்திலும் தாராளமான, புதுப்பிக்கப்பட்ட அர்ப்பணத்தை இவ் ஆண்டு ஏற்படுத்த வேண்டும் என வேண்டுகின்றேன். ஆழமான செபவாழ்வும் இயேசுவின் மீதான ஆழமான சிநேகமும் தான் புனித மரிய வியான்னியை இறைவனுக்கு உகந்த பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க தூண்டியது.

இவ் உதாரணமானது குருக்கள் தங்கள் ஆயுருடனான, குருக்களுடனான, பொதுநிலையினருடனான உறவினையும் ஒன்றிப்பினையும் பேண வழி சமைப்பதாக. அனைத்து விதமான தீமைகளும் நிறைந்த இன்றைய உலகிலே, அன்று 'மேல் அறையிலே' இயேசு கூறிய 'இவ் உலகில் உங்களுக்கு வேதனை உண்டு ஆனால் உறுதியோடு இருங்கள். நான் உலகை வென்றுவிட்டேன்' (யோவா 16:35) என்ற வார்த்தை எம்மை உறுதிப்படுத்தி வழிநடத்துவதாக. இறைதந்தை மீதான எமது நம்பிக்கை எமது எதிர்காலத்தை நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்க வழிநடத்துவதாக. சகோதர குருக்களே! இயேசு எப்போதும் எம்மில் கண்ணாய் உள்ளார். புனித மரிய வியான்னி அருளாப்பரின் காலடிகளிலே நீங்கள் உறுதிப்படுத்தப்படுவீர்களாக! இவ்வாறாக இன்றைய உலகின் நம்பிக்கைக்கும், மன்னிப்புக்கும், அமைதிக்கும் விடிவெள்ளிகளாக திகழ்வீர்களாக!

இறைவனின் ஆசீர்கள்

வத்திக்கானில் இருந்து யூன் 16, 2009
திருத்தந்தை 16ம் பெனடிக்ற்.

இயேசுவின் சீடத்துவக் குருத்துவம்

அருட்தந்தை ஜெராட் டி ரொசய்ரோ அ.ம.தி

குருக்களுக்கு என அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இவ்வாண்டில், “இயேசுவின் சீடத்துவக் குருத்துவம்” என்ற கருப்பொருளில் இக் கட்டுரை வரையப்படுகிறது. இக்கட்டுரையின் கருப்பொருள், “நீங்கள், என்னை யார் எனச் சொல்கிறீர்கள்” (மாற்.8:29) என்ற வினாவுடன் வளரக் காணலாம்.

இயேசு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுப்பிய இக் கேள்வி, இன்றைய நம் சூழமைவிடும் எழுப்பப்படுவது, நம் குருத்துவ அர்ப்பணத்தை புதுப்பிக்க புதிய விசையை உண்டும். எனவே திருமுழுக்கு அனுபவத்தில், பாலை நில அனுபவத்தில், மக்கள் மத்தியில் குடிக்கொண்ட அனுபவத்தில், சீடத்துவ குடும்ப அனுபவத்தில், சிலுவை மரண அனுபவத்தில், உயிர்ப்பு அனுபவத்தில் இயேசு யார் என்ற தேடலுடன் இக்கட்டுரையில் இயேசுவின் சீடத்துவக் குருத்துவத்துக்கு பொருள் காண முயல்வோம்.

திருமுழுக்கு அனுபவத்தில் இயேசு

இயேசுவின் வாழ்வில் மிகப் பெரிய திருப்பு முனையாக அமைந்தது அவரது திருமுழுக்கு அனுபவமாகும். திருமுழுக்கு இயேசு இறை ஆசிரியைப் பெற்றதாக உணர்ந்த முக்கிய நிகழ்வாகும். இயேசுவின் வாழ்வும், பணியும், இறப்பும், உயிர்ப்பும் அவர் இறை ஆவியின் அருளால் கருவான நிகழ்வின் பின்புலத்தில்தான் நிகழ்கின்றன (மத் 1:18-20; லூக்1:3; உரோ 1:4; 8:11). இறை ஆவியால்தான் இயேசு வழிநடத்தப்பட்டார் (மாற்.1:21; லூக்.4:14). திருமுழுக்கில் இயேசு பெற்ற இறை ஆவியின் அருட்பொழிவால் இறை யாட்சி என்ற இலட்சிய உறுதிப்பாட்டையும் அவ்விடைசியப் பணிப் பாதையில் நடக்கும் ஆற்றலையும் பெற்றதாக இயேசு உணர்ந்தார்.

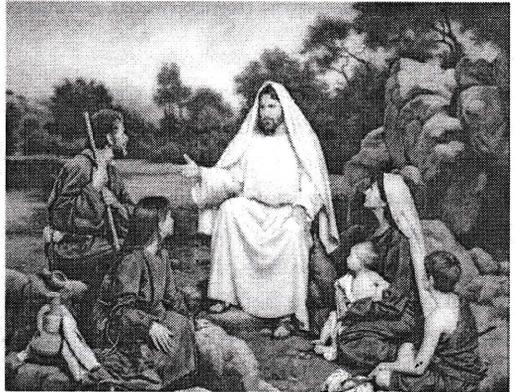
பாலை நில அனுபவத்தில் இயேசு

யோர்தான் திருமுழுக்கு அனுபவத்தின் இன்றியமையாத தொடர்ச்சியாக இயேசுவின் பாலை நில அனுபவம் நிகழ்கிறது. தமது இறையரசு பணியைத் தொடரும் முன் பாலை நிலப்பகுதிக்கு இயேசு ஒதுங்கிச் செல்கிறார். அங்கு நோன்பு இருந்தார்; சோதிக்கப்பட்டார்; காட்டு விலங்குகளுடன் இருந்தார்; வான தூதர் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தார் (மாற்.1:13) என இவ்வனுபவத்தை சித்தரிக்கிறார் புனித மாற்கு. இயேசுவின் தனிமை, செபம், தியானத்தில் அவருக்கு இறை மீதுள்ள முற்றான சார்பு நிலையில் தெளிவும், ஆழமும், அவரது சமூகம் பற்றிய தெளிவும் ஏற்படுகின்றது. இறையாட்சிக்கு எதிரான ஆதிக்கங்கள், அதனால் தம் பணிக்கு ஏற்படக்கூடிய எதிர்ப்புகள் பற்றிய உள்ளுணர்வு அவரில் தூய்மைப்படுத்தலுக்கான தேவையை தூண்டுகின்றன. இறையாட்சிக்கு எதிரான வாக்களிப்புகள், வசதிகள், வாய்ப்புகள் பற்றிய விழிப்புணர்வுடன், தமது பணியை தொடர தமக்குள் தேவையான வெறுமையாக்க லுக்கு இயேசு ஆளாகின்றார் (பிலி.2:6-8). திருமுழுக்கில் இயேசு பெற்ற 'அப்பா' அனுபவத் தின் நீழ்ச்சியாக இவை இயேசுவில் வளர்ந்தன. காட்டுவிலங்குத் தன்மையிலான இறையாட் சிக்கு முரணான க்யூமைவில், வாழ்வியலில், இறைத்தந்தையை முற்றிலும் பார்த்து, அவருடன் செயல்படுவதே இறையாட்சிப் பணிப் பாங்கு என இயேசு எண்ணித் துணிந்தார். இப்பணிப் பாங்கு அல்லாதவற்றை எல்லாம் அலகையின் சோதனைகள் எனத் தள்ளிவிடுகிறார். (மாற்.4:1-11; லூக்.4:1-13).

இப்பாலை நில அனுபவத்துடன் தொழுகைக் கூடத்தில் இயேசு எல்லார் முன்னும் இறைவாக்கினர் நூலில் ஒரு பகுதியை (எசா.61:1-21 லூக்.4:18-19) வாசிக்கிறார். இப்பகுதி இறைத்தந்தை தமக்கே அருளும் வாக்காக ஏற்கிறார். தமது இறையாட்சிப் பணிக்கு நிகழ்ச்சி நிரலாக இவ்விறைவாக்குப் பகுதியை ஏற்றுக் கொள்கிறார். அவ்விறைவாக்கை அவர் நிறை வேற்றப் போவதாக உள்ளத் துணிவும், உறுதிப்பாடும் கொள்கிறார் (லூக்.4:21)

மக்கள் மத்தியில் இயேசு

திருமுழுக்கு, பாலைநில அனுபவங் களில் பெற்ற இலட்சியத் தெளிவுடன், இறைசார்புமனப் பக்குவத்துடன் இயேசு தம் மக்கள் மத்தியில் வருகிறார். மனித ர்கள் மனிதர்களாக மதிக்கப்படாத, தாழ்ந்தோர், உயர்ந்தோர் என்ற வேறு பாடு வளர்ந்த, சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒதுக்கீடுகளும், ஓரங்கட் லும் நிலவிய மக்களின் வாழ்வியலை நாடிபிடித்து உணர்கிறார். ஆதிக்க வர்க் கத்தின் பேராசையும், சுயநலமும்

பெரும்பான்மையினரை ஆயனில்லாமல் அலைக்கழிக்கும் நிலையைக் காண்கிறார். அவர்கள் துயரத்தை அறிகிறார். அவர்களின் நிறைவாழ்வுக்கான குரலைக் கேட்கிறார். அவர்கள் மீது இயேசு பரிவு கொண்டார் (மத்.9:35-37).

“இஸ்ராயேல் இனத்தவரிடம் காணாமல்போன ஆடுகளிடமே அனுப்பப்பட்டேன்” (மத்.15:24) என்ற முனைப்பு அவரில் வளர்ந்தது. இறையாட்சி உங்களதே என முழக்கமிட்டு விளிம்பு மக்களில் விழிப்புணர்வை வளர்த்தார். “ஏழைகளே நீங்கள் பேறு பெற்றவர்கள்” (லூக்.6:20) என அவர்களின் சுயதன்மையை உணரச்செய்தார். பாவிகள், ஆயக்காரனின் நண்பர் என்ற பெயர் சூட்டப்பெறும் அளவுக்கு மக்களுடன் ஒன்றித்தார். “வாழ்வை தரவந்தேன், நிறைவாகவே தரவந்தேன்” (யோவா.10:10) என்ற இலட்சியத் தெளிவுடன், தம்வாழ்வையே கையளிக்க, நற்கொடையாகிட சங்கற்பம் கொண்டார் இயேசு (யோவா.10:17-18)

ஏழைகளுக்குப் பேறு என முழங்கிய இயேசு “செல்வர்களே, ஐயோ கேடு” என்றார் (லூக்.6:23-25). அளவுக்கு அதிகமான செல்வம் அநீதமாக பெறப்பட்டது, அது பகிரப்படாத செல்வம், “நேர்மையற்ற செல்வம்” என்றார் இயேசு(லூக்.16:11). செல்வச் செருக்கால் மனித நேயம் பேணப்படுவதில்லை, இறையுணர்வு இழக்கப்படுகிறது என்று உணர்த்தினார் இயேசு (லூக். 16:19-31). எனவே செல்வம் இறையாட்சிக்கு தடையாகிறது (மாற்10:24-25). இறையாட்சியில் வாழ்வு பெற, சகோதரத்துவ உறவுச் சமூகத்தில் பங்குபெற மனமாற்றமும், செயல்பாடு மாற்றமும் தேவை என வலியுறுத்தினார் இயேசு (மாற்.10:21).

சீடத்துவக் குடும்பத்தில் இயேசு

இஸ்ராயேல் மக்கள் வாழ்ந்த கலிலேயா, யூதேயா பகுதிகளில் ஊர் ஊராகச் சென்று கற்பித்து, போதித்து, குணமாக்கி, இறையாட்சிப்பணி புரிந்த இயேசு தமது பாங்கில் வாழவும், பணிபுரியவும் அழைப்பு விடுகிறார்; சமுதாயத்தில் விளிம்பு நிலையினரை அழைக்கிறார் (மாற்.3:13-19). “சிறு மந்தையே (லூக்.12:32) அஞ்சாதே” என அவர்களை விழித்து, நம்பிக் கையூட்டி, அவர்கள் வாழ்வு புளிப்பு மாவுக்கு, கடுகு விதைக்கு, உப்புக்கு, ஒளிக்கு ஒப்பானது என விளக்கியுரைக்கின்றார். (மத்13:31-32). அவர்களை மக்கள் மத்தியில் அனுப்பிவைக்கிறார்.

இறையரசுப் பணியில் வார்த்தைக்கு பணிவு கொண்ட மனமும், மக்களுள் ஒரு வராக தம்மைக் கணிக்கும் பக்குவமும் வேண்டும் என்கிறார் (மாற்.9:33-37; 10:42-45). மரணத்தையும் ஏற்கும் தயார் நிலை, பற்று அற்ற விருப்பு வேண்டும் என்பதை “சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு...” (மாற்.8:34-37) என்ற படிப்பினை மூலம் அளிக்கிறார். “இயேசு நகர், நகராய், ஊர் ஊராய்ச் சென்று இறையாட்சி பற்றிய

நற்செய்தியைப் பறைசாற்றி வந்தார். பன்னிருவரும் அவருடன் இருந்தனர்... மேலும் பல பெண்களும் அவருடன் இருந்தனர், என புனித லூக்காஸ் இயேசுவின் சீடத்துவக் குடும்பத்தை வர்ணிக்கிறார் (லூக்.8:1-13).

இறையாட்சியின் இன்றியமையாத கூறாக சகோதரத்துவத்தை இயேசு மதித்தார். இதனால் தம் சீடர்களை இயேசு இனி... உங்களை நான் நண்பர்கள் என்றேன் (யோவா.15:15) என்கிறார். இத்தோழமை, சகோதர உறவை செயலில் காட்ட, அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவினார். அதனை ஓர் முன்மாதிரிகையாக அவர்களுக்கு காண்பிக்கிறார்(யோவா13:14-15). அவர்களுக்கு புரட்சிகர அறநெறிகளையும் தருகிறார் (மத்5:7). சீடர்களின் அறநெறி தம்மை நீதிமாண்களாகக் கருதிய பரிசேயர், மறைநூல் அறிஞரின் அறநெறியைவிட உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார் (மத்.5:20). அதாவது அறநெறி அவர்களின் உட்பாங்குகள், உறவுகள், வாழ்க்கைமுறை முழுவதையும் தழுவிவதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். சீடரின் அறவாழ்வு இறைநந்தையைப் பின்பற்றுவதில் அடங்கியுள்ளது (மத்.5:45-48).

சிலுவை மரணத்தில் இயேசு

இயேசுவின் உண்மைத் தன்மையையும், நம்பகத் தன்மையும், மனித நேய பரிவு கொண்ட இருத்தலும், வெளிப்படையான வாழ்வுப் போக்கும் சமுதாயத்தில் மேல்மட்டத்தவருக்கு சவாலாயிற்று. இயேசுவின் உண்மை பற்றிய கண்ணோக்கும், புரிந்துணர்வும், இறைவன் பற்றிய படிப்பினையும் இயேசு கால யூத சமய குருக்களின் கண்ணோட்டத்துடன் ஒத்திருக்கவில்லை. மக்களின் நலன், வாழ்வின் வசந்தம், விடுதலை பற்றிய ஆதிக்கவர்க்கத்தின் கருத்துடன் இயேசுவின் கருத்து வேறுபட்டிருந்தது. இதனால் இயேசு கொலை செய்யப்பட்டார்.

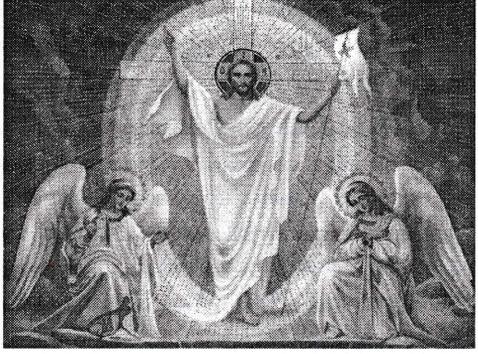
இயேசுவின் சிலுவைச் சாவு தமது இலட்சிய வாழ்வுக்கும், பணிக்கும் அவர் கொடுத்த விலையாகும்; உச்ச, உன்னத வெளிப்பாடு இயேசுவில் இறைவன் மனிதமயமானார் என்பதற்கு சிலுவையே குடிலாகின்றது. அவரது இறையரசுச் செய்தியை இயேசு சிலுவையில் மிகத் தெளிவாக வாழ்ந்தும், இறந்தும், ஆவியை அருளியும் நிறைவு செய்கிறார். (யோவா.19:25) இயேசுவின் சிலுவைச் சாவு இன்றும் நமது சமூகத்தில் நின்று நிலைக்கும் ஆதிக்க அமைப்பு களின் கொடிய இயல்பையும், கொலைகாரத் தன்மையையும் கண்டுகொள்ள நம் கண்களைத் திறக்கிறது; சிலுவையில் மரணித்த இயேசு நம் சமூகத்தவருக்கு யாராகலாம் எனச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

உயிர்ப்பின் இயேசு

“அவர் கோபுக்கும், அதன்பின் பன்னிருவருக்கும் தோன்றினார். பிறகு யாகப்பருக்கும், அதன்பின் திருத்தூதர் அனைவருக்கும் தோன்றினார்” (1 கொரி.15:5-7) என்பது உயிர்ப்பு அனுபவத்தில் இயேசு யார் என்பதற்கு அடிப்படைச் செய்தியாகும். எமாவுஸ் பயண சீடருடன் இயேசு (லூக்.24:13-32), சீடருக்கு தம் காயங்களைக் காண்பிப்பவராக இயேசு (யோவா. 20:20), சீடருடன் உரையாடுபவராக இயேசு (யோவா.21:15-23) என சீடர்கள் பெற்ற

உயிர்ப்பில் இயேசுவின் அனுபவம் இணையற்றது. இயேசு உயிருடன் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறார் என்பது அவர்களின் உயிர்ப்பு அனுபவத்தில் மிக முக்கியமான கூறாகும்.

“இதோ! உலக முடிவுவரை எந்நாளும் நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்” (மத். 28:20) என்பது உயிர்த்த இயேசுவின் அனுபவத்திலிருந்து அவர்களுக்கு கிடைத்த உறுதிப்பாடாகும். உயிர்த்த இயேசு அவர்களோடுருந்து சிதறுண்ட தங்களை ஒரு சகோதர குடும்பமாக மீண்டும் ஒருங்கிணைக்கிறார். தங்கள் நம்பிக்கைக்கு உரமூட்டி உறுதிப்படுத்துகிறார்; தங்கள் வழியாக ஆற்றலுடன் செயல்படுகிறார் எனும் தெளிவு இயேசுவின் உயிர்ப்பு அனுபவத்தின் இன்னொரு பரிமாணமாகும். “ஆண்டவரும் உடனிருந்து செயல்பட்டு, நிகழ்ந்த அரும் அடையாளங்களால் அவர்களுடைய வார்த்தையை உறுதிப்படுத்தினார்” (மாற்.16:20; மத்.28:20).

முடிவு

“பெண்ணிடம் பிறந்தவரான” (கலா.4:4)இயேசு,எளிமையான குடும்பத்தில் பெற்றாருக்குப் பணிந்து வாழ்ந்து, வயதிலும், ஞானத்திலும் வளர்ந்து, மனிதருக்கும், இறைவனுக்கும் உகந்தவராக விளங்கினார் (லூக்2:51-52). அவரது வாழ்வில் திருப்புமுனையாக அவரது திருமுழுக்கு அமைந்தது. அவரது பாலவன அனுபவம் இறைபற்றில் ஆழம்காணவும், இறையாட்சியை தீ போல தமக்குள் உணரவும் செய்தது. மக்கள் மத்தியில் பரிவு மனப்பான்மையுடன் குடிக்கொண்டு, வாழ்ந்து தம்வாழ்வை அர்ப்பணமாக்கியவர் இயேசு. உயிர்ப்பின் வழியாக இன்றும் நம்மில், நம்மத்தியில் வாழ்கிறார். நம்மையும் ஓர் சகோதரத்துவ உறவு கொண்ட சீடத்துவ குடும்பமாக வளர ஆற்றலும், ஆக்கமும் அளிக்கிறார்.

நம் வாழ்வியல் சூழலையில் இயேசு யார் என கண்டு உணர்ந்து அவரது சீடத்துவத்தை வாழ்வதே குருத்துவ அழைப்பின் கருவாகும். திருமுழுக்கு வழியாக இறை ஆவியின் ஆற்றலையும், உறுதிப்புகதல் வழியாக இறை ஆவியின் திடப்படுத்தலையும் பெற்ற நாம், இயேசுவின் சீடத்துவ குருத்துவத்தை வாழும் அழைத்தலைப் பெற்றவராகின்றோம். குருத்துவ அர்ப்பணத்தில் இதனை வெளிப்படையாக அறிக்கையிடுகிறோம். ஆக, இயேசுவைப் போல இறையாட்சிப் பணிக்கு நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க இயேசுவில் நம்பிக்கை கொள்ளலாமா? இயேசுவைப் போல, இயேசுவின் பாணியில் வாழ்ந்து, பணிபுரிந்து என் வாழ்வையே நற்கொடையாக்கலாமா?

இயேசுவின் சீடத்துவக் குருத்துவம் என்னையும் ‘குடிக்கொள்ள’ தூண்டலளிக்கின்றது.

குருக்களுக்கான ஆண்டில்

பொதுநிலையினரின்

எண்ண அலைகள்

திரு. அ.ச. அகஸ்ரின்

சர்வதேச ரீதியாக வருடா வருடம் ஒரு சில தினங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தேவையின் அழுத்தத் திற்காக குறிக்கப்பட்டு மிக உற்சாகமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. சிறுவர் தினம், ஆசிரியர் தினம் வெள்ளை பிரம்பு தினம் என்பவற்றை குறிப்பிடலாம். இதே போன்று சில ஆண்டுகளும், அவ்வாண்டுகாலம் முழுவதும் நினைவு கூரப்படவேண்டும் என்ற நோக்கோடு பிரகடனப்படுத்தப்படுகின்றன. நமது கத்தோலிக்க திருச்சபையும் சென்ற ஆண்டில் தூய பவுல் அடிகளாரையும் அவரது பணியையும் மையப்படுத்தி சிறப்பான செயற்பாடுகளால் மக்கள் மனதில் நல்ல பதில்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறே இவ்வாண்டு குருக்கள் ஆண்டாக நினைவு கூரப்படவேண்டும் என திருத்தந்தை 16ம் பெனடிற் அறிவித்துள்ளார்.

குருக்கள் தங்கள் பணியினை ஆராயவும் குறை நிறைவுகளை புரிந்துகொண்டு புத்தூக்கத் துடன் தமது பணியைத் தொடரவும் இது வழிசமைத்துள்ளது. இவ்வேளையில் குருக்களுடன் அதாவது திருநிலையினருடன் இணைந்து பொது நிலையினரும் அதே கருத்துக்காக செயற்பட வேண்டியது அவர்களின் தலையான கடமையாகும். தாயின் கருவிலே பெயர் சொல்லி அழைத்த இறைவன் நற்செய்திப்பணியை தொடர ஒரு சிலரை தெரிந்து கொண்டே வருகிறார். அவர்களும் அக்குரலுக்கு ஆம் என்று பதிலளித்து, உரிய பயிற்சிகள் பெற்று இறைபணி என்னும் புனித சேவையில் நடைபோடுகின்றனர். இறைவனின் குரலை சிரமத்தில் இருத்தி வரும் சூலங்களை வெற்றி கொண்டு தாம் தேர்ந்து கொண்ட வாழ்விற்கு பிரமாணிக்கமாய் வாழ முயற்சிக்கின்றார்கள் “நானே உன்னைத் தேர்ந்து கொண்டேன்” என்ற இறைவன் எப்போதுமே அவர்களுடன் கூட வழிநடக்கிறார். குருத்துவ திருநிலைப்படுத்தலின் போது இறை மக்கள் எல்லோரும் திருநிலையினர், பொது நிலையினர் என்ற வேறுபாடின்றி ஒரே குரலாய் எழுப்பும் கீதம் மகிழ்ந்திடாய் மானிலமே... குருக்களை காத்திருவாய் என்பதாகும், மேலும் இறைமகனின் திருப்பணியைத் தொடர்ந் தெங்கும் ஆற்ற, அருள் விளக்கை ஏற்ற, பேரன்பின் ஊற்றாகத்திகழ, புனிதத்தின் நறுமணத்தை பூமியெங்கும் சேர்க்க, கருணையிலே தந்தையென தாய்வென இலங்க, திரிபோல் எரிந்துருகும் தியாகிகளாய்வொளிர் இக்குருக்கள் அருள்வாழ்வில் வாழ அருள் கூரும் என மனமுருகியே பாடினோம். பாடிக்கொண்டே வருகிறோம். ஏனெனில் இவ்வயாவும் அவர்களில் என்றுமே நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதே பொது நிலையினரின் அவா.

இவைதான் எந்தப் பொது நிலையினருக்கும் ஒரு குருவை காணும்போது தோன்றும் நினைவுகளும் அதனால் பெற எண்ணும் நிறைவுகளாகும். இவை என்றுமே நிலைத்திருப்பின் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும். நற்செய்தியும், திருத்தூதர்களின் திருமுகங்களும் எங்கள் மீள் ஆய்வுக்கும் புதுப்பித்தலுக்கும் விசேடமாக இவ்வாண்டின் நோக்கம் நிறைவேற மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கப்பட வேண்டியவை. புனித பவுல் உரோமையருக்கும், கொரிந்தியருக்கும் தனது மடல்களை எழுதும் போதும் அவை அார்களுக்கு மட்டுமன்று அது எல்லோருக்குமே என்பது கூறாமலே விளங்கும் அவற்றில் சில வாக்கியங்களை இங்கே குறிப்பிடுவது நலமாயிருக்கும். இந்த உலகத்தின் போக்கின் படி ஒழுகாதீர்கள், உங்களிடையே பிளவுகள் வேண்டாம் ஒருவர் மற்றவரிடம் குற்றம் காணதிருப்போம் (உரோ14:13), நாங்கள் யேசுவின் பொருட்டு வந்த உங்கள் பணியாளர்களே (2கொரி4:5), எவர் குறை கூறாவண்ணம் எங்கள் திருப்பணியை ஆற்ற விரும்புகிறோம் (2கொரி6:3), அனேகமாக எல்லோருக்குமே குறை காணப்படுபவர்கள் இந்த திருநிலையினர்தான். ஒப்பீடு செய்வது நியாயமானதுதான். ஆனால் தேவைகளும், சவால்களும், காலத்தின் மாற்றத்திற்கு குருக்களை வித்தியாசமாக செயற்படவைப்பதை மக்கள் உணரத்தவறுவது மிகப் பரிதாபகரமானது. கிறிஸ்து உங்களை ஏற்றுக்கொண்டது போல் நீங்களும் ஒருவரை ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்போது கடவுளைப் பெருமைப்படுத்துவீர்கள். (உரோ15:7) இதுவே பொது நிலையினருக்கு கடவுள் விடும் விசேட அழைப்பு. திருநிலையினரின் பணிசிறக்கவும், இந்த ஆண்டில் அவர்கள் தம்மை உரியமுறையில் வளர்த்துக்கொள்ளவும் பொதுநிலையினர் செபித்து ஒத்துழைப்பு வழங்க உறுதி பூண்டுள்ள இவ் வேளையில் பொது நிலையினர் நியாயமான தேவைகள் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படல் குருத்துவ ஆண்டின் செயற்பாடுகளில் முன்னுரிமை பெறும் என்பது பலரது அபிப்பிராயம்.

வாழ்த்துகின்றோம் வறவேற்கின்றோம்

எமது இறையியல் கோலங்கள் ஆசிரியர் குழுவில் பல ஆண்டுகளாக துணை ஆசிரியராக பணியாற்றி இவ் இதழின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த அருட்தந்தை ப.யோ.ஜெபரடணம் அடிகளாரை நன்றியோடு நினைக்கின்றோம். இவர் தனது உயர்கல்வியை சிறப்பான முறையில் நிறைவு செய்து எம்மோடு மீண்டும் இணைந்து கொள்ள வாழ்த்துகின்றோம். அத்தோடு புதிதாக துணை ஆசிரியராக இணைந்து கொள்ளும் அருட்தந்தை செல்வரடணம் அடிகளாரை வாழ்த்தி வறவேற்கின்றோம்.

—நிர்வாகக் குழு—

குரு அழைக்கப்பட்டது...

அருட்சகோ. போ. மதன்ராஜ்

கிறிஸ்துவின் குருத்துவம் மற்ற எல்லா புறவினத்தவரின் குருத்தவத்தில் இருந்தும், லேவியர் குருத்துவத்தில் இருந்தும், முற்றாக மாறுபட்ட ஒன்றாகவே திகழ்கின்றது. பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படுவது போன்று, புறவினத்தவரின் குருத்துவமும் பலியும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த ஒன்றாக காணப்படவில்லை. ஆனால் இயேசுவின் வாழ்வுப் பயணத்திலும் பணி வாழ்விலும் சரி, குருத்துவமும் பலி வாழ்வும் பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. பழைய ஏற்பாட்டில் யூதக் குருக்கள ஆடு, மாடு என்பனவற்றை பாவம் போக்கும் பரிகாரப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தனர். இது யாவருக்கும் மிகவும் இலகுவான ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. ஏனெனில் மற்றவைகளின் இரத்தத்தை பலியாக கொடுப்பது இலகுவானது. மற்றைய அமைப்புக்களிடமிருந்து பணம் பெற்று அதை பகிர்ந்து கொடுப்பது போன்றது. யூத மதகுருக்கள் மிருகங்களை பலியாக கொடுத்தார்கள் இறுதியாக மிருகங்கள் தமது உயிரை மாய்த்து கொண்டது, ஆனால் பலியாக்கிய குரு எதையும் இழக்கவில்லை.

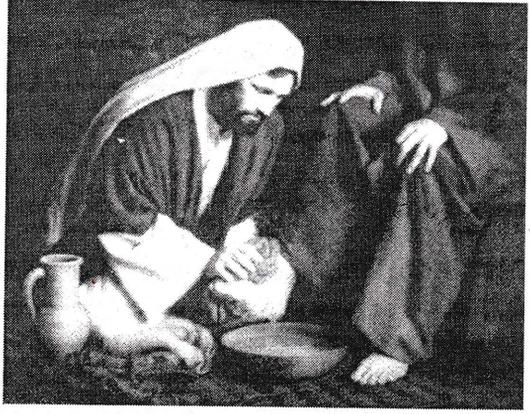
விவிலியத்தில் பல்வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, அதில் மீட்பு அடைவதற்காக பல்வேறுபட்ட பயங்கரமான இரத்தப்பலிகள் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டன (லேவியர் 14:4-7). குரு பலதரப்பட்ட பலிகள் ஒப்புக்கொடுத்தார், ஆனால் அவரின் அர்ப்பண வாழ்வு, தான் ஒப்புக்கொடுத்த பலிகளுக்கு உகந்ததாக காணப்படவில்லை.

இரத்த பலியினூடாக அடைந்த மீட்பு பற்றி பல்வேறுபட்ட நிகழ்வுகள் காணப்படலாம், ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் பலியின் வழியாக நாம் கடவுளின் பிள்ளைகள் என்ற உரிமை, முடிவில்லா விடுதலை என்பவற்றை பெற்றுக்கொண்டோம். கிறிஸ்துவின் குருத்துவத்தில் பங்கு கொள்ளும் எமக்கு அதே அழைப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எமது வாழ்வின் வழியாக முடிவில்லாத வாழ்விற்கு மற்றவர்களை அழைத்து செல்லவேண்டும். இயேசு குருத்துவத்திற்கு புதிய கருப்பொருள் கொடுக்கிறார், அதாவது கடவுளின் மகனாக இருந்து கொண்டு மனித சாயலாகவும் திகழ்கிறார். மற்றைய குருத்துவத்திலிருந்து கிறிஸ்துவின் குருத்துவம் மாறுபடுவதற்கு காரணம் கிறிஸ்துவின் குருத்துவம் தன்னையே பலிப் பொருளாக மாற்றியமையே ஆகும்.

எமது குருத்துவத்தில் “பலியாகுதல்” என்பது தொடர்பாக ஒரு தெளிவான சிந்தனைப் போக்கு இருக்கவேண்டும். இயேசுவின் குருத்துவத்தில் “அர்ப்பணம்” என்பதை ஒரு பயங்கரம் நிறைந்த ஒன்றாக எண்ணக்கூடாது. இயேசு தன்னையே சாவுக்கு கையளித்தார். எவ்வாறெனில் பழைய ஏற்பாட்டில் குருவின் கையில் பலிப்பொருள் கொடுக்கப்பட்டது

போன்றதாகும். யோவான் 10:11 இல் காணப்படுவதுபோன்று குரு தனது வாழ்வைத் தானாக அர்ப்பணித்தாலொழிய குருவானவரின் வாழ்வையாராலும் எடுக்க முடியாது. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தொழுகல், விண்ணேற்பு என்பன கிறிஸ்து தனது சுய அர்ப்பணிப்பின் விளைவாக பெற்றுக் கொண்ட கொடைகளாகும். எப்போது ஒரு குரு தன்னை முழு சுதந்திரத்துடன் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கின்றாரோ அப்போது இயேசு அனுபவித்த உண்மையின்

வெளிச்சத்தை தன்னுடைய வாழ்விலும் அனுபவிப்பார். இந்த தெய்வீக யதார்த்தம் உண்மையானது. கிறிஸ்துவை தீவிரமாக பின்பற்றுகின்றபோது மாத்திரமே இதை அனுபவிக்க முடியும்.

எமது குருத்துவம் நற்கருணையுடன் மிகவும் நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. நற்கருணை எப்போதும் எமது குருத்துவத்தில் கொடுக்கப்படுகின்றது. நற்கருணை எம்மை வாழ்விற்கும் - சாவிற்கும், குருத்துவத்திற்கும் - பரிவாழ்விற்கும் அழைக்கின்றது. இயேசுவின் இரத்தத்தை குடித்து அவரின் உடலை உண்டாக்கின்றி எமது வாழ்வு பொருளற்றது என யோவான் நற்செய்தி ஆசிரியர் நிலையான வாழ்வுபற்றி வலியுறுத்துகின்றார். எனவே இயற்கையின் சுழற்சியில் இறப்பு என்பது வாழ்வின் ஒரு பகுதி. இறப்பு புதிய வாழ்வுக்கு நம்மை அழைத்துநிற்கிறது.

கிறிஸ்து எமக்கு வாழ்வு தருவதற்கு முன்னர் எமக்காக இறந்தார். ஆகவே எமது குருத்துவ வாழ்வு எம்மை பலிக் குருத்துவத்திற்கு அழைத்து நிற்கின்றது. எமது தியாகத்தினூடாக அதாவது எம்மை பலியாக்குவதனுடாக நாம் அனைத்து மக்கள் இனத்திற்கும் வாழ்வு கொடுக்க முடியும். ஒவ்வொரு குருவும் கிறிஸ்துவை பிரதிபலிப்பதற்காக குருத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். எனவே பலி - அர்ப்பணம் என்பது குருத்துவத்தின் முக்கிய கூறாகும் இறைமக்கள் கூட்டமும் நற்கருணை இணைப்பின் ஊடாக ஒருவர் ஒருவருக்கு ஒன்றிப்பின் பாலமாக வாழ, திகழ - அழைக்கப்படுவார்கள்.

குருத்துவத்தின் யதார்த்தத்தைப் பற்றி பேசுகின்ற போது பலி - அர்ப்பணம் என்பது முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. பலி-அர்ப்பணம் என்பது குருத்துவத்தின் மறுபகுதியாகும். குருத்துவத்தையும் அர்ப்பண வாழ்வையும் பிரித்து பார்க்க முடியாது.

குருத்துவம் என்பது ஆயனையும் ஆட்டுக்குட்டியையும் பிரதிபலிக்கின்றது. இயேசுகிறிஸ்து ஆயனாகவும் ஆட்டுக்குட்டியாகவும் திகழ்ந்தார். இயேசு தனது குருத்துவத்தில் பலியிடப்பட்ட வராகவே தனது செயற்பாட்டினூடாக வெளிப்படுத்தினார். அதே போன்று பலியிடப்பட்டவராக தனது மௌனத்தினூடாக எண்பித்துள்ளார். குருவானவர் வெறுமனே மக்களை வழிநடத்தும்

ஆயனாக அழைக்கப்படவில்லை. மாறாக தன்னுடைய மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணிக்கும் பரிபொருளாக மாற அழைக்கப்பட்டுள்ளார். ஆயன் தன்னுடைய தொலைந்து போன மந்தையை தேடிச் செல்ல வேண்டும்.

குருத்துவ அருட்சாதனத்தை பெற்றவர்களும் பெற இருப்பவர்களும், வாழ்வில் துன்பங்கள் துயரங்கள் கண்டு கலங்கிடக் கூடாது. ஏனெனில் குருத்துவம் பரிவாழ்வை நோக்கிய பயணம். எந்த குருவோ அல்லது குருமட மாணவனோ சொல்லுவதில்லை “நான் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டது என்னை பரியாக்க” அல்லது “நான் என்னை பரியாக்க படித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்” என்று. ஏனெனில் நாங்கள் நல்ல குருவாக வாழவேண்டும், வரவேண்டும் என்பதே நோக்கம் ஆனால் பரியாகுதல் என்பது பற்றி அரிதாகவே பேசப்படுகின்றது.

இறுதியாக இயேசுவின் பிரசன்னத்தில் நம்பிக்கை வைத்தவர்களாக புதிய புரட்சி நிறைந்த பாதை நோக்கி பயணம் செய்வோம். நாம் எம்மையே பரியாக்குவோம் அதனால் மற்றவர்கள் வாழ்வு பெறுவார்கள். எப்போது நாம் எமது சுயநல போக்குகளுக்கும், வரட்டு கௌரவத்திற்கும் இறக்கின்றோமோ அப்போது கிறிஸ்துவின் மாட்சியில் பங்கு கொள்வோம்.

துணை நின்ற நூல்

FULTON SHEEN: The Priest is not his own,
Asian Trading corporation, Bangalore, India, 2006

இறையியல் கோலங்கள்

கடந்த காலங்களில் “இறையியல் கோலங்கள்” வளர்ச்சி அடைவதற்கும் அவை வாசகர்களின் கரங்களில் சென்றடைவதற்கும் முழுமூச்சுடன் முன்னின்று உழைத்த நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களான அருட்சகோதரர்கள் சீ. லக்ஸ்மன், ப. நெனாட் செறில்நெஸ் ஆகியோருக்கும் ஆக்கங்களை வழங்கியவர்கள் நிதியுதவி புரிந்தோர், ஆலோசனைகள் விமர்சனங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். அத்தோடு இப்பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்ற ஆர்வத்தோடு தம்மை நிர்வாகக் குழுவில் இணைத்துக் கொண்டவர்களாகிய அருட்சகோதரர்கள் ஆ. ஸ்கரன்ராஜ், இ. அன்ரனி சோசை ஆகியோரை அன்புடன் வரவேற்கின்றோம்.

-நிர்வாகக் குழு-

குருத்துவமா... சீடத்துவமா?

அருடதந்தை நேசராஜா

முன்னுரை :-

குருக்களின் பாதுகாவலரான புனித யோண் மரிய வியானியின் 150வது விண்ணகப் பிறப்பு நாளை முன்னிட்டு 19 யூன் 2009 முதல் 19 யூன் 2010 வரையான காலப்பகுதியை “குருக்களின் ஆண்டு” எனத் திருத்தந்தை பிரகடனப்படுத்தியுள்ள இந்தக் காலகட்டத்தில் “குருத்துவம்” என்றால் என்ன? அது இன்று சமூகத்துக்குச் சொல்லும் செய்தி என்ன..? இயேசு ஆசீத்த குருத்துவம் இன்று வாழப்படுகின்றதா..? இன்று குருக்களைப் பற்றியும், “குருத்துவம்” பற்றியும் மக்கள் கொண்டிருக்கும் மனநிலை என்ன? என்பதை சற்று அலசி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் குருத்துவம் ஒரு தனிப்பட்ட குலத்தினர்களுக்கே (லேவியர்) உரித்துடையதாக இருந்து வந்தது. இவர்களின் குருத்துவப்பணி, ஆலயத்தைமட்டும் மையமாக கொண்டிருந்தனவே தவிர, ஆன்மீகத்தையோ, மக்களின் சமூகஉணர்வுகளையோ கொண்டிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. வழிவழியாக, குடும்ப வாரிசுகளுக்கே இந்தப்பணி (புத்திர) கைமாறிக் கொண்டு, ஆலய வருமானத்தை சுரண்டிப் பிழைப்பதிலும், தங்கள் குடும்ப (வாரிசு) ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதிலும் கருத்தாய் செயல்பட்டார்கள். இவர்களையே இயேசு, “உங்களுக்கு மறைநூலும் தெரியாது. கடவுளின் வல்லமையும் தெரியாது. எனவேதான் தவறான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” (மத்.22:29 ; மாற்12:24) என அவர்களைச் சாடுகிறார். இயேசுவின் சாவுக்கு உடந்தையாக இருந்த தலமைக்குருக்களும் குருக்களில் பலரும் குருத்துவப்பணியையே செய்தவர்கள். எனவே குருத்துவத்தின் மதிப்பும், மேன்மையும், தலைமைத்துவ பண்பும் படிப்படியாக குறைந்து வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

குருத்துவம் என்பது சீடத்துவம் :-

“தொண்டு பெறுவதற்கல்ல-தொண்டு ஏற்பதையே” மேலான குருத்துவம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பிய இயேசு, தமது சீடர்களுக்கு பலமுறை எடுத்துக்கூறி, “சீடர் தம் குருவைப் போல் ஆகட்டும். பணியாளர் தம் தலைவரைப் போல் ஆகட்டும் அதுவே போதும்” (மத்10:23; யோவா.15:20-21) என்கிறார். படிப்படியாகத் தாம் தேர்வு செய்த சீடர்களை நெறிப்படுத்திவந்த

இயேசு, இதுவரை கற்பித்தவைகளை, செயல் வடிவில் உணர்த்தி, தாம் இவ்வலகை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுமுன், தாம் நிறுவ வந்த இறையரசின் பணியாளர்கள், பணிந்து, ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்த்த, சீடர்களின் காலடிகளைக் கழுவுகிறார். இது ஒரு அடிமை செய்யும் பணிவிடைக்கு ஒப்பானதாகும். இச்செயலை, ஏற்றுக்கொள்ளாத - ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத பேதுரு, “நீர் என் காலடிகளைக் கழுவவிடமாட்டேன்” (யோவா13:7) என்று அடம்பிடிக்கிறார்.

தாம் ஏற்பாடு செய்ய இருக்கும் “குருத்துவ சாட்சிகள்” எவ்வாறு பணிந்து செயல்புரிய வேண்டும் என்பதைப் பேதுருவுக்கு உணர்த்த விரும்பிய இயேசு, நான்செய்வது இன்னதென்று இப்போது உனக்குப் புரியாது. பின்னரே புரிந்து

கொள்வாய் (யோவா.13:7) என்கிறார். இவ்வாறு குருத்துவம் என்பது, பணியிலேதான் பெருமைதரும் என்பது தெரிகிறது. சீடரின் காலடிகளைக் கழுவியபின், அதன் உட்பொருளாகிய “தமது மாதிரிகையைப் பின்பற்றி, தன்னலமற்ற அன்புப் பணிபுரிய அழைப்பு விடுக்கின்றார்” (யோவா.13:1-20) “நான் உங்களிடம் அன்பு செலுத்தியது போல, நீங்களும் ஒருவர் மற்றவரிடம் அன்பு செலுத்துங்கள்” (யோவா.13:34, 15:12-17) 1யோவா.2:7,11, 2யோவா. 4-6) அன்பே சீடத்துவத்தின் அடிப்படை.

திருப்பணியாளரின் தனி வாழ்வு :-

இயேசு திருத்தூதர்களை அனுப்பி வைக்கும்பொழுது அவர்களது கடமைகளைப் பற்றி எடுத்துரைத்தார். அதில் முதன்மையாக வலியுறுத்தியது அவர்களின் சிறப்பான தனிவாழ்வு வாழ்க்கை. (மத்.10:9-14) அதுமட்டுமன்றி சீடத்துவத்தின் சிறப்பைப் பற்றி எடுத்துரைத்த யேசு “என் சீடராய் இருக்க விரும்புகிறவர்கள் தம் சிலுவையைச் சுமக்காமல் இருக்க முடியாது.” என்று மட்டுமல்லாது, தனது உறவு முறைகளை கிறிஸ்துவுக்காகத் துறக்கவும் முன்வர வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார் (லூக்.14:2-27). புனித பவுல் அடியாரும் தனது பணியாளரான திமொத்தேயுவுக்கு “சபைக் கண்காணிப்பாளராக இருப்பவர் குறைச் சொல்லுக்கு ஆளாகாத வராகவும்... கனிந்த உள்ளத்தவராயும்... திருச்சபைக்கு வெளியே உள்ளவர்களிடமும் நற்சான்று பெற்றவராய் இருக்க வேண்டும்” (1திமொ.3:1-7) என்கிறார். (அனுபவப் பகிர்வு)

திருப்பணியாளரின் நற்செய்திப்பணி :-

திருச்சபையின் தொடக்க காலத்திலே மக்கள் தொகை அதிகரிக்க திருப்பணியாளர்களின் பணி சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுப்பதா...? அல்லது தங்கள் அழைத்தலின்படி வாழ்வதா என்று தடுமாற்றம் ஏற்பட்டபோது, பேதுருவே சுமுகமாக இதற்கு ஒரு முடிவு காண்கிறார். ஒரு திருப்பணியாளருக்குரிய முதன்மையானதும்- மேன்மையானதுமானது, “நாங்கள் கடவுளது வார்த்தையை கற்பிப்பதை விட்டு விட்டு, பந்தியில் பரிமாறும் பணியில்

ஈடுபடுவது முறையல்ல... நாங்களோ, இறைவேண்டலிலும், இறைவார்த்தைப் பணியிலும் உறுதியாய் நிலைத்திருப்போம்” என்று (திப.6:2-3) அறுதியிட்டு, ஒரு குருத்துவத்தின் பணி

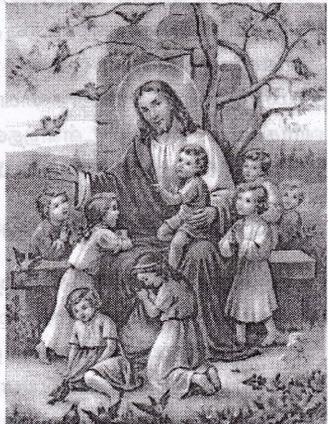
1:-இறைவேண்டல் அதாவது தமது பணி தூய்மையானதாக அமைய அன்றாட செய்த்தியானதில் ஈடுபடல்

2:- இறைவார்த்தைப் பணியில் அதாவது தாம் சுவைத்த அருபவித்த இறைவார்த்தையை எடுத்துரைத்தல்... இதுவே ஒரு திருப்பணியாளரின் தலையாயப்பணி, என்று ஆணித்தரமாக முடிக்கமிடுகிறார்.

“நற்செய்தியை அறிவிக்காவிடில் ஐயோ எனக்கு கேடு” (1கொரி9:16) என்று நாம் வியக்கும் வண்ணம் இயம்புகிறார். உயிர்த்த கிறிஸ்து தாம் நிறுவிய திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்ப, தனது மக்கள் வழியாகச் செயல்படுகிறார் என்பது பவுலின் உறுதியான நம்பிக்கை. இறைமகன் யேசு, இதற்காக எண்ணற்ற கொடைகளை திருச்சபைக்கு பரிசாக்கியுள்ளார்.(1கொரி. 12) இக் கொடைகள் எல்லாம் பொதுநன்மைக்காகவே கொடுக்கப்பட்டன (1கொரி.12:7) என்பதில் தெளிவு கண்டார் பவுல். திருப்பணியாளர்களின் முக்கிய பணி நற்செய்தியை அறிவித்தலே என்பதை எடுத்துக்காட்ட பல பயணங்களை மேற்கொண்டார். நற்செய்தி கடவுளின் மீட்பளிக்கும் வல்லமை. (உரோ.1:16) மீட்புப் பெறும் அனைவருக்கும் அது கடவுளின் வல்லமை (1கொரி.1-13). மடமை எனக் கருதப்படும் நற்செய்தியின் வழியாகக் கடவுள் அனைவரையும் மீட்கிறார். (1கொரி.1:1-21) என்பது பவுலின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை. கிறிஸ்துவோடு இணைந்து ஒவ்வொருவரும் முதிர்ச்சி நிலை பெறுமாறு அறிவுரை கூறி முழு ஞானத்தோடு கற்பித்தார். (கொலோ.1:28) இதுவும் அல்லாமல் சபைகளை எச்சரிக்கிறார்-உற்சாகப்படுத்துகிறார்-திருத்த முயல்கிறார். இதுவே திருப்பணியாளர்களுக்கான முக்கிய பணி என்கிறார் பவுல் அடியார்.

அருட்பணியாளர் :- தந்தையுமானவர் :-

குருக்களைப் பொதுவாக “தந்தை” (father) என்றே அழைக்கின்றோம். “தந்தை” என்ற அழைப்பினிலே பாரிய பொறுப்புகள் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு மகனின் எதிர்கால நல்வாழ்வு முழுவதும் தந்தையின் கைகளிலே ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. “கிறிஸ்துவைச் சார்ந்த உங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் பல்லாயிரம் இருக்கலாம். ஆனால் தந்தையர்கள் பலர் இல்லை, நற்செய்தியின் வழியாக நான் உங்களை கிறிஸ்தவர்களாக ஈன்றெடுத்தேன்”(1கொரி. 4:14-16) என்கிறார் பவுலடியார், சீராக்கின் ஞானம், தந்தையரை மதிக்க, மேன்மைப் படுத்த, உதவ, அவர்களுக்குப் பணிசெய்ய, பொறுமைகாட்ட அழைக்கின்றது. (2:1-16) நீதிமொழி மகனை நேசிப்பவரோ அவனைத் தண்டிக்க

தயங்கார் (13-24) என்கிறது, யூத ஞானிகள், மாணாக்கரை “புதல்வர்கள்” என்றனர் (நீதி.3:1, சீரா.7, 3) அண்டை வீட்டாரின் புதல்வர்களுக்கு தோரா கற்பிப்பவர், அவரை ஈன்றெடுத்தவர் என ராபிகள் கூறுகின்றனர். புனித யோவானும், தனது கிறிஸ்தவர்களை “அன்புக் குழந்தைகள்” என்கிறார். (1யோவா. 2:1, 12, 18, 28) தந்தை குழந்தைகளுக்கு அறிவுரை தருவதை (இ.ச.6:7, நீதி.4:3-4) திருநூல் கூறுகிறது, “பிலோ” என்ற யூத ஞானியர், தாய் தந்தையர் தெய்வங்கள், இவர்கள் காண இயலாக் கடவுளின் பிரதிநிதிகள், வாழ்வை வடிவமைக்கும் வேலையில் கடவுளை ஒத்தவர்கள் என்கிறார்.

அருட்பணியாளர்-தாயுமானவர் :

ஒருதாய் தனது மகனுக்கு, தனது உடலையும் இரத்தத்தையும் பிழிந்து கொடுத்து அவனை உருவாக்குகிறார். அவனின் முதிர்ச்சி நிலைவரைக்கும் தாயே அவனது உலகம். ஒரு அருட்பணியாளரும் தனது வாழ்வை உருவாக்கி-தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டவர்களை கிறிஸ்துவில் உருவாக்குவது அவரது பொறுப்பாகும். “என் பிள்ளைகளே! உங்களில் கிறிஸ்து உருவாகும் வரை உங்களுக்காக நான் மீண்டும் பேறுகால வேதனையறுகிறேன்” (கலா.4:9) பேறுகால வேதனை ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றெடுக்கும்வரை ஒரேமுறைதான். ஆனால் பவுல் ஒருவனை நல்ல கிறிஸ்தவனாக்க இருமுறை அவ் வேதனையை அடைகிறார். அன்பும் அவலமும் கலந்து வருகிறது இச்சொல், கிறிஸ்து தனது குழந்தைகளில் உருவாக தாய் போல் ஆகிறார்.

கொரிந்து நகர மக்கள், கிறிஸ்து வில் இன்னும் பக்குவமடையவில்லை. அவர்கள் ஊன் இயல்பை விட்டுவிட இயலவில்லை. தாயுஆவி இன்னும் நிறைவாக ஊற்றப்படவில்லை. எனவே தீடமான உணவு கொடுக்க இயலவில்லை. பாலூட்ட வேண்டிய குழந்தைக்கு இன்னும் தாயின் துணையே தேவைப்படுகின்றது. பக்குவம் அடையாத நிலையில் சண்டை - சச்சரவு - பொறாமை - வேற்றுமை அவர்களைத் தாக்குவது கண்டு - பவுல் பதைபதைக்கிறார். (கொரி.3:1-3) தெசலோனிக்கேயரை குழந்தைகள் போலெண்ணி பேணி வளர்த்த பெருமை பவுலையே சாரும் (1தெச.2:7)

ஒரு தாய் தன் பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்த பின்னர் தனது கடமை முடிந்து விட்டதென எந்தத் தாயும் நினைப்பதில்லை, குழந்தை பிறந்து ஆளாகும்வரை, அவள் தன்னைத்தானே முழுமையாக அர்ப்பணிக்கின்றாள். சில வேளைகளில் தன் உயிரையும் கூடத் கொடுப்பதற்கு முன் வருவாள். இதேபோல ஒரு அருட்பணியாளரும் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட மக்களுக்காக - தன்னையே அர்ப்பணிக்கவும் தயங்கக் கூடாது

“உங்களுக்காக எனக்குள்ள யாவற்றையும் - ஏன் என்னையுமே - மனமுவந்து அளித்த திருவேன்” என்று கூறும் பவுல் (2 கொரி. 12:15) அனைத்தையும் மிஞ்சுகிறார். “நம்பிக்கையில் நீங்கள் படைக்கும் பலியில் நான் என் இரத்தத்தையே பலிப்பொருளாக வார்க்க வேண்டி இருப்பினும் அது எனக்கு மகிழ்ச்சியே.” என்று பிலிப்பியருக்கு எழுதும்போது தன்னைத் தாரை வார்க்கும் (பெலிக்கான்) தாயாகிறார் - அத்தோடு குருவும் ஆகிறார். (பிலி.2:17)

முடிவுரை :-

எனவே குருக்களுக்கான இவ்வாண்டு குருக்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்ற ஓர் ஆண்டாக அமையும் என்று நம்புகின்றேன். இயேசு வாழ்ந்த அதே குருத்துவம் சிறப்பான முறையில் வாழப்படும் போது மக்களை இறைவனிடம் கொண்டு செல்கின்ற கருவிகளாக குருக்கள் மாறுவார்கள். இயேசுவின் குருத்துவத்தில் குருக்கள் மட்டும் தான் பங்கெடுக்கலாம் என்ற வரையறை இல்லை. திருமுழுக்கு பெற்ற ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் அந்த உரிமையுண்டு. எனினும் குருக்கள் துறவிகளுக்கு சிறப்பான அழைப்பு கொடுக்கப்படுகின்றது. குருக்களுக்கான இவ்வாண்டில் ஒவ்வொரு குருவும் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு நல்ல ஆயனாக திகழ்ந்து சீடத்துவ குருத்துவத்தை வாழ ஒன்றிணைந்து செவிப்போம்.

துணைநின்ற நூல்கள்

பவுல், ஒரு பன்முகப்பார்வை: அருள்வாக்கு மன்ற வெளியீடு

குருக்களின் பணியார்வத்தில்..

அருட்சகோதரி பிறிட்ஜிற் மல்லிகா சவிரிமுத்து

இவ்வருடம் பாப்பிறை 16ஆம் பெனடிக்ற் அவர்களால் குருக்களுக்கான ஆண்டு எனப் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிரான்சிய மண்ணில் உதித்த புனிதர் யோண் மரிய வியானியின் இறந்த 150 ஆவது அகவையை நாம் நினைவு கூர்கின்றோம். அவர் பங்குக் குருக்களின் பாதுகாவலராக உள்ளார். இந்த வருடத்திலே குருக்களுக்காகச் செபிக்கவும் எம் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கவும் நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம்

இதே வேளையில் அதே மண்ணில் உதித்த வேறொரு குருவின் உன்னத வாழ்வு பற்றி இக்கட்டுரையில் எழுதவிருக்கிறேன். அவர்தான் திருக்குடும்ப சபையைத் தொடக்கிவைத்த பீற்றர் பியன்வெனு நோவார்ய் அடிகள். பிரான்சிய புரட்சிவேளையில் பிறந்து இறைவனுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்து குருவாகித் தன் இளமைப்பருவத்திலேயே மறைக்கல்வி வகுப்புக்கள் மூலம் பங்கு மக்களுக்கு உதவிபுரித்தவர். ஒரு நல்ல தொலைநோக்கு பரந்தமனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்தவர். இறைமக்கள் சேர்ந்த ஒரு பாரிய குடும்பத்தை உண்டாக்கக் கனவு கண்டவர். தனது சபைச் சகோதரிகள் உலகம் முழுவதும் சென்று மக்களுக்கு பணியாற்றி இறைவனுக்கு மகிமை சேர்க்க விரும்பியவர். அவர்மரணித்த மறுவருடத்தில் சபைச் சகோதரிகள் இலங்கைக்கு வந்து அவரின் கனவை நனவாக்கினர். இது இலகுவான விடயமன்று.

19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரான்சியப்புரட்சியினால் பிரான்சிய நாடானது சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு, பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியுற்று, சமயச்சடங்குகள் அனுஷ்டிக்கப்படாத நிலையிலே இந்த இளங்குருவுக்கு ஒரு சபையைத் தொடங்க எங்கிருந்து துணிவு வந்தது? தூரநாடுகளுக்குச் சென்று தம்மை அர்ப்பணித்துப் பணியுரிய எவ்வாறு இளம்பெண்களால் முடிந்தது? என்பதை அறிவது இவ்வேளையில் சாலப்பொருத்தமானதாகும்.

அண்மையில், அதாவது புரட்டாதி 13ஆம் திகதி 2009இல் 'முத்தான சொத்து' எனும் நூலானது இலங்கையில் தடம்பதித்த ஆதித்தாய்மார்களுக்கு அர்ப்பணமாகி 150 ஆவது அகவை நோக்கி வடமாநில திருக்குடும்ப நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டது. அதிலே எவ்வாறு சமேரியா ஆயர் மக்களையும் குருக்களையும் தனது சுற்றுமடலின் மூலம் (1860) ஆயுத்தம் செய்வதைக் காணமுடிகிறது. (1) அதிலே அவர் இறைவார்த்தைப்பகுதிகளையும் விளக்குகிறார். "இறைவனுக்குத் தம்மை அர்ப்பணிப்போர் இறை உஹியத்தில் கண்ணாக இருப்பர்" (1 கொரி. 7:31) என்கிறார்.

ஜரோப்பாவில் சபையின் நிலை

பிரன்சிய புரட்சியின் விளைவாக பல வகையிலும் நலிவுற்றிருந்த பிரான்சு நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் அமைதியையும் சுபீட்சத்தையும் மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும் இலட்சியத்துடன் 1820இல் தி.கு சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது....(2)

வட இலங்கையில் திருச்சபை

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாற்றில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூற்று வரையும் மறைபரப்பிலும் மேலாக பணித்தளத்தின் ஒழுங்கமைப்பே அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆயர் பெற்றக்கினியைத் தொடர்ந்து அ.ம.தி சபையைச் சேர்ந்த ஆயர் சமேரியா அவர்கள் வடபகுதியில் 2வது அப்போஸ்தலிக்க ஆளுநராக நியமனம் பெற்றார். ஆயர் பெற்றக்கினி பல சிக்கல்கள், சவால்களை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. எனவே சமேரியா ஆயர் மறையை முனைப்புடன் பரப்பும் நோக்குடன் சில ஏற்பாடுகளை முன்னெடுத்தார். 1862ல் அ.ம.தி சபையின் பொது அமர்வில் கலந்துகொள்ள ஐரோப்பா சென்ற ஆயர் சமேரியாவும், யாழ் நோக்கி பயணித்த போர்டோவின் தி.கு. சகோதரிகள் ஆறு பேரும் 1862 கார்த்திகை 2ம் திகதி யாழ் மண்ணில் கால் பதித்தனர்

- அருட் சகோதரி மேரி சேவியர் (பிரான்சு)
- அருட் சகோதரி மேரி லகோரி (பிரான்சு)
- அருட் சகோதரி மேரி யோசப் (பிரான்சு)
- அருட் சகோதரி மேரிதரிஸ்ரனிஸ்லஸ் (அயர்லாந்து)
- அருட் சகோதரி கெலன் (அயர்லாந்து)
- அருட் சகோதரி தெரேஸ் (இர்லாந்து)

இவர்களே யாழ் மண்ணிற்கு வருகை தந்த முதற் குழுவினர் ஆகும்....(3)

“குருக்களுக்கான ஆண்டு” திருச்சபையிலும், உலகிலும் குருக்களின் பணியின் முக்கியத்துவத்தை ஆழப்படுத்துவதற்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பு என திருத்தந்தை 16ஆம் பெனடிக்ற் கூறுகின்றார்.....(4)

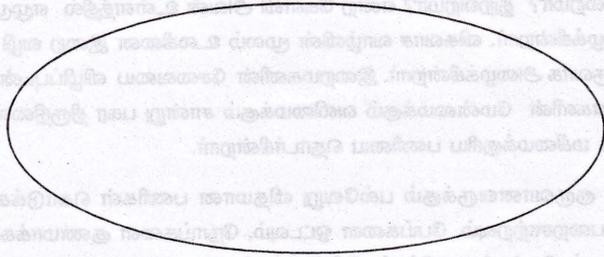
அத்துடன் 29.06.2009ல் வெளியிடப்பட்ட திருத்தந்தையின் திருமுகம் (உண்மையில் அன்பு) “சமூகப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை முன்வைப்பதைவிட மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திற்கான மிக அவசியமான வழிமுறைகளைக் கற்பிப்பதில் கவனம் செலுத்து கிறது” எனத் திருத்தந்தை கூறுகின்றார். மேலும் படடினியை எதிர்கொள்ளும் உலகு காப்பாற்றப்படவும், விவசாய அபிவிருத்திக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படவும், சுற்றுச்சூழலின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப் படவேண்டிய அவசியமும் எடுத்தியம்பப்படுகிறது. (5) திருச்சபை வாழ்வின் அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த குருத்துவம், பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.

எம் இலங்கை நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எம் தமிழ் மக்கள் வன்னியில் இருந்து வெளியேறி நலன்புரிநிலையங்களில் அகதிகளாக முடகம்பிகளின் நடுவில், 21ம் நூற்றாண்டில் தம் ஆளுமையை இழந்தவர்களாக வாழ்கின்றனர். இவர்களின் ஆளுமையை மீளவும் கட்டி வயமுப்பி சமுதாயத்தில் மனித மாண்புடன் வாழச்செய்யவேண்டிய பணி உள்ளது.

எனவே இறைவன், தூய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட குருக்களை எம் மண்ணிற்கு தரும்படி செலிப்போம். மேலும் கடந்த காலங்களில் சிலரின் அசமந்தப்போக்கினால் களங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ள குருத்துவம் அதன் உன்னத நிலையை மீண்டும் அடைய குருக்கள் ஆண்டு துணைபுரிவதாக.

துணைநின்றவை

- (1) முத்தான சொத்து சமேரியா ஆயரின் கடிதம் பக்கம் III
- (2) முத்தான சொத்து சமய சமூகப் பின்னணி பக்கம் XVI
- (3) முத்தான சொத்து சமய சமூகப் பின்னணி பக்கம் XVII
- (4) பாதுகாவலன் (27.09.2009)
- (5) பாதுகாவலன் (19.07.2009)

நான் கரணம் குருத்துவம்

திரு. பி.ப. ராஜ்குமார்

மனிதன் இந்த மண்ணில் பிறக்கும் வேளையில் பெற்றோரின் மதத்திலேயே பிறக்கின்றான். மதம் என்ற ஒன்று அவனை ஆட்கொண்டாலும்கூட முழுமையாக அவன் கிறிஸ்தவன் என்ற பெயரினைக் கொண்டு இறைவனின் பிள்ளையாக அவனது மதத்திலே சங்கமிப்பது திருமுழுக்கின் மூலமாகும். இவ்வாறு திருச்சபையின் நுழைவாயிலை அடையும் மனிதன் ஒவ்வொரு அருட்சாதனத்தின் மூலமும் இறுதி வரை பயணித்து மறுவாழ்விற்கு தன்னை தயார்ப்படுத்துகின்றான்.

இறை உறவை வளர்க்கும் அருட்சாதனங்களிலே தலைசிறந்தது குருத்துவம் ஆகும். இறை மனித உறவின் பாலம் என்று கூட இதனை கூறிப்பிட முடியும். கிறிஸ்துவின் பணி மூலம் ஆரம்பம் செய்யப்பட்ட குருத்துவம் அவரின் சீடர்கள் வழியாக ஆயர்கள், மூப்பர்கள், குருக்கள், திருத்தொண்டர்கள் என பல படிமுறைகளை அடைந்து வளர்ச்சிகண்டது. இதில் குருத்துவம் என்பது ஆரம்பத்தில் சமூகத்தின் வாழ்க்கையையே ஏற்று வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு ஆரம்ப காலம் தொட்டு படிப்படியாக உருக்கொண்டது குருத்துவம்.

மனிதன் ஒருவன் திருச்சபையின் அங்கத்தவராக இருந்து திருவருட்சாதனங்களை பெற்றுவரும் வேளையில் அவனது பணி எப்படிப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும் என இறைவன் தீர்மானிக்கின்றார். இவன் ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பத்தை உருவாக்கி நல்வழிப்படுத்த வேண்டுமா இல்லை கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தை வளர்க்க தன்னை தியாகம் செய்ய வேண்டுமா? அதாவது இல்லறமா? துறவறமா? என்ற கேள்வி அவன் உள்ளத்தில் எழுமூன் இறைவன் அவனை அழைக்கின்றார். விசுவாச வாழ்வின் மூலம் உலகினை இறை வழி சென்று மறை வழி செல்ல குருவாக அழைக்கின்றார். இறைமகனின் சேவையை விழிப்புடன் ஏற்று கிறிஸ்துவின் போதனைகளின் மேன்மைக்கும் வலிமைக்கும் சான்று பகர திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு குருவானவராக மகிமைக்குரிய பணியை தொடர்கின்றார்.

ஒவ்வொரு குருவானவருக்கும் பல்வேறு விதமான பணிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. நற்செய்தியை பறைசாற்றவும், பேய்களை ஓட்டவும், நோய்களை குணமாக்கவும், மக்களை நல்வழிப்படுத்தவும் இவர்கள் பணிக்கப்படுகின்றார்கள். சோதனைகளின் போது தம் உயிரைக் கூட பொருட்படுத்தாது மக்களை காப்பற்றியவர்கள். துன்பங்கள் மத்தியில் மனம் தளராது துணிவோடு முகம் கொடுத்தவர்கள். கிறிஸ்தவ குடும்பங்களை ஒற்றுமையாக வாழவைத்தார்கள் எம் குருக்கள். பிழைகளைக்கண்டித்து திருத்தியவர்கள், பாராபட்சம் இல்லாது அனைவரையும் சமமாக மதித்தவர்கள் கைவிடப்பட்டவர்களுக்கு உதவிபுரிந்தவர்கள் என பல கிறிஸ்து

போன்றவர்களை கூட எம் வாழ்வில் சந்தித்து இருக்கின்றோம். இப்படியாக இருக்கும் வேளையில் பாங்கு ஒன்றில் பணியாற்றக்கூடாக்கும் வேளையில் ஒவ்வொரு பாங்கிலும் பணியாற்றும் குருக்கள் தம் வாழ்வின் மூலம் பிறரை இறைவன் பக்கம் அழைக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு பக்திச்சபைகளையும் உருவாக்கி தம் நேரத்தை செலவழித்து அவர்களை வழிநடத்தி உண்குவிக் கின்றனர். தாம் பெற்றுக் கொண்ட உறுதிமொழிகளை சிரமேற்கொண்டு சமுதாயங்களில் ஏற்றத்தாழ்வை நீக்கி எல்லோரும் ஒரே இறைவனின் ஒரே மக்கள் என்ற பார்வையில் வழி நடத்துகின்றார்கள். தம் பாங்கில் உள்ள எல்லாவிதமான பிரச்சனைகளையும் அன்போடு அறிந்து தீர்த்து வைக்கின்றனர்.

எனவே குருக்களின் பணியானது மகத்தானது பாராட்டுக்குரியது. பொதுவாக சில பொறுப்புக்களை ஏற்று செயற்படும் போது பல சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கும். அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் இயேசு ஆண்டவரைப்போன்று ஏற்று தரப்படுகின்ற சிலுவை களை மகிழ்ச்சியோடு சுமந்து இறைவனை மகிமைப்படுத்த ஒவ்வொரு குருவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு குருவும் தாம் நிறைவேற்ற இருக்கும், நிறைவேற்றும் புனிதமான பலியை தூய்மையான உள்ளத்தோடு நிறைவேற்றி மக்களை ஆண்டவரின் பக்கமாக ஈர்த்து நித்திய வாழ்வுக்கு தயார்படுத்த அழைக்கப்படுகின்றார்கள். செவ்வாழ்வில் இறைவனோடு ஒன்றித்து பொது நிலையினராகிய எம்மையும் இறைவனோடு ஐக்கியப்படுத்தும் பெரும் பணியை ஒவ்வொரு குருவும் இவ் குருக்களுக்கான ஆண்டில் செயற்படுத்த வாழ்த்துகின்றோம் இறையருள் இறைஞ்சுகின்றோம்.

மாறிவரும் உலகில்

அருட்சகோ. ம.அ. பரிஸ்கரன்

மாறிவரும் உலகில்
 மாறிட நினைக்கும் மனிதா
 மாறுதல்கள் எல்லாம் வெறும் மாயைகளே
 மாற நினைக்கும் உன்னை
 மாற்றி எடுக்க ஆவல் கொள்ளும் இக் கோலம்,
 நீயும் உன்னை மாயப்பொருளாக்காதேயென
 உன் வெறுங் கோலங் கண்டு கோபம் கொண்டு
 அழைக்கின்றது உன்மையான வாழ்விற்கு,
 செவி கொடு மனிதா நிஜத்தைக் காண,
 இறையியலில் திடத்தைக் காண,
 உன் கோலத்தில் பலத்தைக் காண!

இயேசு பாலனே வருக

எதைத் தருவோம் ?

அருட்சகோ. அதுஷ்யந்தன்

புண்பட்ட உடல்கள்-இன்னும்
பூர்த்தியாகவில்லை
அழுத விழிகள்-சற்றும்
ஆறவில்லை
அவலம் நிறைந்த மனங்களில்
ஆனந்தமில்லை, அமைதியில்லை
தேடிய உறவுகள்
கிடைக்கவில்லை

இழந்த ஊருக்கும்
உடைந்த வீட்டுக்கும்
உரிமையில்லை
முடகம்பிச் சிறைக்குள்
முகாம்களுக்குள் முடங்கும்-எம்
முகங்களுக்கும் விடிவில்லை

மிருகசாலைபோல்
பார்த்துப் போகும் பலர்
பாவங்கள் என்றுவிட்டு
நடைபோடும் புண்ணியவான்கள் சிலர்
இவை நடுவே நாங்கள்
காட்சிப் பொருட்களாய் ...

தண்ணீருக்கு கதியில்லை-ஆனால்
கண்ணீருக்கோ அளவில்லை
உணவுக்கும் வழியில்லை-கொல்லும்
நோய்களுக்கும் குறையில்லை
வேற்றுந்த மரமாய்
கூடிழந்த பறவைகளாய்
வாழ்விழந்த எமக்கு
வசந்தம் வேண்டும்
வறண்ட எம் இதயங்களில்
மகிழ்ச்சி மலர் பூக்கவேண்டும்

வந்தது
மார்கழித்திங்கள்-எங்கள்
மனமெங்கும் நெருடல்
அந்த அழகிய நாள் நினைவுகள்
திரும்புமா எங்கள் வாழ்வில்?
பாலனே!

உந்தன் மாட்டுக் கொட்டில்
மகத்தானதே - எங்கள்
பிளாஸ்டிக் கொட்டிலைவிட
அல்லல்கள் போதும் பாலனே
அமைதிப் புறாவாகப்
பறந்து வா

உன்னை வணங்கிட
வழியின்றித் தவிக்கின்றோம்
நிரந்தர அகதிகளாகி
வெளிவந்திடத்
திணறுகின்றோம்.
வால்வெளி அனுப்பியெமக்கு
வழி காட்டுவாயா?
அல்லது
தூதரை அனுப்பி
விடுதலை தருவாயா?

புத்தாடை புனைந்து
பொன் பொருட்கள் கொணர்
நாதியில்லை எமக்கு-அது
புரியும் நன்கு உமக்கு
கண்கள் கனிய உணைப்
பார்த்து
இதயம் நெகிழ பேசவேண்டும்
எம் துயரம் பகிரவேண்டும்
நத்தார் பரிசாக
நாமெதைத் தர
நீ எம்மை விடுவீக்க???

கொஞ்சம் மழலை மொழியில் -என்

அ.அல்வின் கிருபாகரன்

பிஞ்சு நெஞ்சம் நிறைந்த ஆசைகள்
பூண்டோடு பிடுங்கப்பட்டடு
புழுதிக்குள் பிணமான பின்னணியில் -இன்று
கல்லறையிலும் கண்ணிரில் மிதக்கின்றேன்
காரணம்... நான் ஒரு...
“கல்லறைச் சிசு”

மூன்று நாள் உயிர் வாழ்ந்து
மூன்றாம் நாள் நல்லிரவில்
சன்னம் ஒன்றால் சாவினை தழுவிவன்
என் பெயர் “ஐயோ”
என்று தான் நினைக்கின்றேன்...
வெடியோசை கேட்க
நானும் வெளிவர
“ஐயோ” எனக் கதறி

அடுத்த கணம் கருகிப்போனாள் என் அம்மா...மூன்று நாள் வாழ்ந்த பெருமைகண்டு
வெடியோசை நான் கேட்ட முதல் மொழி
பதுங்கு குழி நான் படுத்த முதல் மடி
இடப்பெயர்வு என் முதற்பிரயாணம்...
துப்பாக்கி மட்டுமே
முதல் முத்தம் தந்து -என்
கதைமுடித்த கதாநாயகன்
கருவறை பிளந்து வெளிவந்தேன்
கல்லறைக்கு இரைகொடுக்க
காத்திருந்த கல்லறை
கனநாள் வாழ வழிவிடவில்லை
முட்டையுடைத்து வெளிவந்து
ச(ன்)னங்களுக்கிடையில்,

சிறுமை கொண்ட சன்னமொன்று
முற்றுப்புள்ளியிட்டதென் மூச்சுக்கு...
இன்று வன்னியில்,
ஏதோ ஒரு முலையில்
என் கட்டாத கல்லறை...
என் அருகில் இன் னொன்று - அது
யார் பிள்ளையோ யார் அறிவார்...
கருவிளில் கதை முடிந்து
பிணமாகப் பிறந்தவனோ??
இறுதியாக
கடவுளே உமக்கொரு காகிதம்...
ஓய்ந்தது போர் என்றெண்ணி
மரியையும் மகனையும்
மண்ணுக்கு மீண்டும் அனுப்பாதே...
ஏரோதின் வான் முனையில்
மயிரிலையில் தப்பியவன்
வெடிமுனையில் தப்புவான் என்று
தப்புக்கணக்கிட்டு
மரியையும் மகனையும்
பறிகொடுக்க வேண்டாமென்று
பரிந்துரைத்து முடிக்கிறேன்.

வீண்ணாகடும் மண்ணாகடும் கைகோர்த்து பொன்னாள்

அருட்சகோ. ச. அருட்குமரன்

“இருளிலும் இறப்பின் பிடியிலும் இருப்போருக்கு ஒளிதரவும் நம்முடைய கால்களை அமைதி வழியில் நடக்கச்செய்யவும் நம் கடவுளின் பரிவுள்ளத்தாலும் இரக்கத்தாலும் விண்ணி லிருந்து விடியல் நம்மைத் தேடிவருகின்றது” (லூக்காஸ்1/78-79)

முன்னுரை:-

கன்னி கருவுற்று ஒரு மகனை... இம்மானுவேல் எனப் பெயரிடுவார், ‘இம்மானுவேல்’ என்றால் கடவுள் நம்மோடு இருக்கின்றார் (மத். 2:22-23) என்பதுபொருளாகும். நம்மைத்தேடி வந்த கடவுள் துன்பங்களோடும் வேதனைகளோடும் இருக்கும் நம்மோடும் இருக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கை நம்மைத் தாங்கிக்கொள்கிறது. போரோய்ந்து அமைதி தோன்றியுள்ளது என்று எண்ணிய மனங்களில் எதிர்பார்ப்பு மட்டுமே மிஞ்சிய நிலையில், அதே மனவுளச் சலோடு முகாம்களுக்குள் முடக்கப்பட்டுள்ள எமது உறவுகள் தமது வேதனையிலும் விரக்தியி லும் கடவுள் மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கையும், துன்பங்களுடாகவே மீட்பு என்ற கிறீஸ்தவ விசுவாசமும் அவர்களை நாளாந்தம் முன்னோக்கி நகர்த்துகின்றது. மாளிகையைவிட்டு வந்து குடிலில் பிறந்த பாலன் யேசு சிறப்பாக முகாம்களில் எமது மக்களின் ஒவ்வொரு குடிசையிலும் பிறந்து அவர்களுக்கு விடுதலையும் அமைதியும் வழங்குவார் என்பது எமது எதிர்நோக்காகும்.

இயேசு மனுவுருவெடுத்தது முழு மனித விடுதலைக்காக.

“ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கவும் சிறைப்பட்டோர் விடுதலை அடைவார், பார்வையற் றோர் பார்வை பெறுவர் என முழக்கம்மிடவும் ஒடுக்கப்பட்டோரை விடுதலை செய்து அனுப்ப வும் ஆண்டவர் அருள்தரும் ஆண்டினை முழக்கமிட்டு அறிவிக்கவும் அவர் என்னை அனுப்பி யுள்ளார்” (லூக்.4:18-19). மனித விடுதலை என்பது சமூக, சமய, அரசியல், பொருளாதார விடுதலை மட்டுமல்ல மாறாக அது ஆன்மீக உளவிடுதலையையும் தன்னகத்தே கொண்

ள்ளது. இவ்வாறான ஒரு முழு மனித விடுதலையை வழங்கவே யேசு கன்னிமரியிடம் உடலெடுத்து மனிதனானார்.

இந்த விடுதலையை இயேசு தனது கல்வாரி பலியினால் தன்னைப்பொறுத்தவரையில் முழுமையாக தந்துவிட்டார். ஆனாலும் எமது பக்கத்திலே அது இன்னமும் உய்த்துணரப்படவில்லை. இயேசுவை இந்த உலகத்திலே தோன்றி மறைந்த விடுதலை வீரர்களில் ஒருவராகக் கருதும்போது அவரது வருகை, அவர்தரும் விடுதலை எம்மில் நிலைக்காது என்பது கண்கூடு. இயேசு இவ்வுலகத்திலே மனிதனாக வாழ்ந்தபோது அவர் அகவிடுதலையை முழுமையாக அனுபவித்தார். அவரது ஆன்மாவையும் உள்ளத்தையும் எதுவும் அடிமைப்படுத்த முடியவில்லை. அவர் சாத்தானின் சோதனைகளை வென்றார் (மத்.4:11), யூதசமய, அரசியல் தவறான சட்டங்கள், பாரம்பரியங்கள் எனப் பல தடைகளை வென்றார் (லூக்.6:1-5,6-11) அத்தோடு இயேசு மக்களுக்கு மரணத்திலிருந்து (மத்.8:13) தீயஆவியிலிருந்து (லூக்.8:26-33), பாவத்திலிருந்து (லூக். 5:20;48), நோய்களிலிருந்து (மத்.9:22) விடுதலை எனப் பல விடுதலையை வழங்கிய யேசுவின் மானிட வருகை அதிவிரைவில் எமது மக்களுக்கு விடுதலை வழங்கும் என்பது எமது உறுதியான விசுவாசம்.

யேசுவின் மனிதவதாரம்

எமது மக்களின் துன்பங்களில் இரண்டறக்கலக்கின்றது

வேதாகமத்தைப் புரட்டிப்பார்க்கும் போது யேசு இடப்பெயர்வையும் அகதி வாழ்க்கையையும் நன்கு அறிந்தவராகக் காணப்படுகின்றார். யோசேப்பும் மாரியாளும் குடிசனமதிப்பீடு காரணமாகத் தமது பெயர்களைப்பதிவு செய்வதற்கு நாசரேத்து ஊரிலிருந்து பெத்தலேகேமுக்கு வரும்போது அங்கு தங்குவதற்கு இடம்கிடைக்கவில்லை எனவே மாட்டுத் தொழுவத்தில் தங்கியபோது யேசு பிறக்கிறார் (2:1-7). பின்பு ஏரோது அரசனின் கொடுமை காரணமாக யேசுவின் குடும்பம் பல இடப்பெயர்வுகளைச்சந்திக்கின்றது (மத்.2:13-15,19-23). தொடர்ந்து இயேசு தனது வாழ்வில் பல துன்பங்களை அனுபவித்து இறுதியில் இறப்பையும் சந்திக்கின்றார். இது இயேசு தம்மை மனுக்குலத்தோடு ஒன்றித்த விதத்தைக் காட்டுகின்றது. “கடவுள் வடிவில் விளங்கிய அவர் தம்மையே தாழ்த்தி மனித உருவை ஏற்றுக்கொண்டார்... அதுவும் சிலுவைச் சாவை ஏற்கும் அளவுக்கு... (பிலி.2:6-8). அவருடைய போதனைகள் “ஆடுகள் வாழ்வு பெறவே வந்தேன்... (யோவா.10:10,11), ஆறுதல் தரும் வார்த்தைகள் “சுமைசுமந்து சோர்ந்திருப்போரே எல்லோரும் என்னிடம் வாருங்கள்... (மத்.11:28), ஏழைகளை ஆதரித்த விதம் (லூக்.19:1-14), அவரது இரக்கச்செயல்கள் எல்லாம் அவர் மனுக்குலத்தோடு கொண்ட இணைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இன்றைய எமது சமுதாயத்திலும் இடப்பெயர்வுகள், முகாம்வாழ்க்கை, தடுப்பு முகாம்கள், சிறைச்சாலைகள் எனத் துன்புறும் மக்களோடு யேசு உடனிருக்கிறார். “உலகம் முடியும் வரை நான் உங்களோடு இருக்கிறேன்” (மத்.28:20) எனவே யேசுவோடு இணைந்திருக்கும் போது துன்பங்களிலும் யேசுவின் பிறப்பு அர்த்தம் தருகிறது. ஆகவே யேசுவின் அன்பில் நிலைத்திருந்தால் துன்பங்கள் கூட சுகமான அனுபவங்களாக

மாறுகின்றது. தூயபவுல் சொல்வதைப் போல் கிறீஸ்துவின் அன்பிலிருந்து நம்மை பிரிக்கக் கூடியது எது? வேதனையா? நெருக்கடியா? இன்னலா? பட்டினியா? ஆடையின்மையா? இடரா? சாவா? எதுதான் நம்மை பிரிக்கமுடியும் (உரோ.8:35-36).

இயேசுவின் பிறப்பு உலகிற்கு அமைதியைக் கொண்டுவருகிறது

“உன்னதங்களிலே கடவுளுக்கு மாட்சி உண்டாகுக! அவருக்கு உகந்தவர்களுக்கு அமைதி உண்டாகுக!” (லூக்.2:14). இறைவன் இலவசமாகத் தமது அருளையும் அமைதியையும் கொடுக்கிறார் அந்த அமைதியை அவர் தமது பார்வையிலே தகுதிபெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். யூதசமூதாயத்திலே இழிவாகக்கருதப்பட்ட, நகருக்குள் அனுமதிக்கப்படாத இடையர்களுக்கு அமைதியின் வாழ்த்து அருளப்பட்டது (லூக்.2:8-14), அச்சத்திலே பூட்டி அறைகளுக்குள் இருந்த அப்போஸ்தலர்களுக்கு அமைதியின் வாழ்த்து அருளப்பட்டது, “உங்களுக்கு அமைதி உண்டாகுக!” (யோவா.20:19). யேசு வெளித்தோற்றத்தையல்ல உள்ளத்தைப்பார்க்கின்றார். எனவேதான் குழந்தை உள்ளம் கொண்டவர்களுக்கு அவர் நெருக்கமாய் உள்ளார். இயேசு தருகின்ற அமைதி நிலையானது நிறைவானது எனவே போர் ஓய்ந்தநிலையோ அல்லது மக்கள் தம் சொந்த இடங்களில் குடியேறி வாழ்கின்ற நிலையோ நிறைவான அமைதி அல்ல “நான் உங்களுக்கு அருளும் அமைதி உலகம் தரும் அமைதி போன்றதல்ல” (யோவா.14:27). இறைவன் நம்மோடும் நாம் இறைவனோடும் இணைந்திருக்கும் நிலைதான் இயேசு எமக்குத்தரும் அருளும் அமைதியுமாகும். எசாயா இறைவாக்கினர் இயேசுவை அமைதியின் அரசன் (எசா.9:6) என்றும், எபிரேயருக்கு திருமடல் வரைந்த ஆசிரியர் இயேசுவை “அவரே நமக்கு அமைதி அருள்பவர்” (எபி. 2:14) என்றும் அறிமுகம் செய்கின்றார்கள். நமக்கும், நம் உள்ளங்களுக்கும், இல்லங்களுக்கும், சிறப்பாக இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கும் அமைதியின் அரசர் அமைதி வழங்குவார் என்று உறுதியாக நம்புவோம்

முடிவுரை

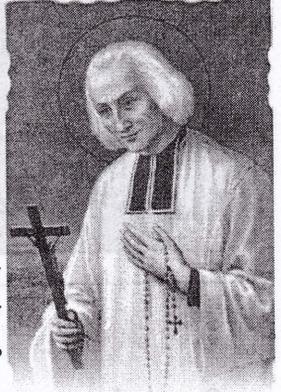
“காரிருளில் நடந்து வந்த மக்கள் பேரொளியைக் கண்டனர் மரண நிழல்படும் நாட்டில் உள்ளோருக்கு ஒளி உதயமாயிற்று” (எசா.9:2). பேரொளியாம் யேசுவின் வருகை எமது உள்ளங்களில் சுடர் விடவும் அவ்வொளி எமது வாழ்வின் இருளகற்றி புது விடியலைத்தரவும் மன்றாடுவோம். போரோய்ந்திருக்கும் இந்நாட்களில் எமது நாட்டில் மனித நேயம் தழைத்தோங்கவும், அகதிகளாக்கப்பட்ட மக்கள் சொந்த இடங்களில் வாழ்வைத் தொடங்கவும், சிறைக் கதவுகள் திறக்கப்படவும் இளைஞர்கள் விடுதலை வாழ்வு பெறவும் வேண்டுவோம், சிறப்பாக துன்புறும் மக்களோடு பாலன்யேசு கொண்டுவந்த அன்பு, அமைதி, மகிழ்ச்சி என்னும் பண்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள நாம் முன்வருவோம். “நீங்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு செலுத்தும் அன்பிலிருந்து நீங்கள் என் சீடர்கள் என்பதை எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள்” (யோவா.13:35).

புகித யோண் டரிய வியாகி

அருட்சகோ. அ. போல் அனக்களிற்

மறைமாவட்டக் குருக்களுக்கும் முன் உதாரணமாகவும், பாதுகாவலராகவும் மரிய வியானி விளங்குகின்றார். இவர் 1786ஆம் ஆண்டு மே 8 ஆம் திகதி பிரான்ஸ் நாட்டில் உள்ள லியோன்ஸ் என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். 13 வயதில் தான் குருவாக வரவேண்டும் என்ற தனது விருப்பத்தை தந்தையிடம் தெரிவித்தார். இவருடைய தந்தை இவரை ஏவோயில் உள்ள கத்தோலிக்க பாடசாலையில் சேர்த்தார். ஆரம்பத்தில் லத்தீன் மொழியில் படிப்பதில் மிகவும் சிரமப்பட்டார். லத்தீன் மொழியை படிக்க சிரமப்பட்டாலும் அதிவண. குரு கோர்பொன் இவரை பற்றி நன்கு அறிந்து, மிகுந்த அன்புகாட்டி குருவாக திரு நிலைப்படுத்த பரிந்துரைத்தார்.

இவர் தனது முதல் அருட்பணியை பெல்லியின் (Bally) பங்கில் ஆரம்பித்தார் பின்னர் 1817ஆம் ஆண்டு ஆர்ஸில் டோம்பே என்ற இடத்திற்கு பங்குத் தந்தையாக நியமிக்கப்பட்டார். ஏழைகள் நிறைந்த பங்காக இருந்தாலும் இறைவன் தந்த பணி என்று நினைத்துக் கொண்டு இந்தப்பங்கை ஒரு விசுவாசம் மிக்க பங்காக மாற்ற அயராது உழைத்தார். மரிய வியானியின் சிறப்பு அல்லது மிகப் பெரிய அற்புதம் என்னவென்றால் அவருடைய பாவசங்கீர்த்தனம் கேட்கும் தன்மை. மக்களின் பாவங்களுக்காக கண்ணீர் விட்டு அழுதார். தன்னை கசையால் அடித்து தண்டித்துக் கொண்டார். பல எதிர்ப்புக்கள் சோதனைகள் மத்தியிலும் சிறப்பானபணி செய்தார். ஏழைகளின் நண்பனாக திகழ்ந்தார். கைவிடப்பட்டவர்களுக்காக “இறைபராமரிப்பு” என்ற பெயருடன் மடம் ஒன்றை நிறுவி அவர்களை பாதுகாத்தார். அவருடைய மறையுரைகள் மிகுந்த அரித்த முள்ளவையாகவும் இருந்தன. இதன் விளைவாக பல மக்களை இவர் தனது வாழ்வாலும் பணியாலும் ஈர்த்துக்கொண்டார். இறுதியாக அவருடைய அயராது இறைபணி ஆகஸ்ட் 4 ஆம் திகதி 1859 ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்தது. இவரது உயர்ந்த இறைபணி வாழ்வையும் ஆன்மீக வாழ்வையும் அறிந்து கொண்ட அன்றைய திருந்தந்தை 11ம் பயஸ் 1925 ஆம் ஆண்டு இவரை பங்குக்குருக்களின் பாதுகாவலராகவும் மக்களுக்கு சிறந்த ஆன்ம வழிகாட்டியாகவும் பிரகடனப்படுத்தினார்.

“திருச்சபை வரலாற்றுத் துளிகள்”

அமரர் சா.பி. கிருபானந்தன் அடிகள் மரணிப்பதற்கு முன்னதாக தமிழ் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு “திருச்சபை வரலாற்றுத் துளிகள்” என்ற தலைப்பில் ஒரு அரும் பொக்கிஷத்தை தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கின்றார். அவருடைய இந்த முயற்சியால் இறையியல் கோலங்கள் வாசகர்கள் பயன்பெறும் வகையில் சில துளிகளை எமது இதழ்களில் தொடராக தருவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

அனைத்து தூயவர்கள் தினம்

தூய கிறிஸ்தோத்தத்தின் இத்தினத்துக்கான மறையுரை தற்போது உள்ளதால் அனைத்து தூயவர் நினைவுநாள் 4வது நூற்றாண்டுக்கு முன்பே கிரேக்கசபைகளில் காணப்பட்டிருக்கலாம். மேற்குப் பகுதியில் அரசர் யோகஸ் வழங்கிய திடலில் அளித்த அன்னை மரியா மறைசாட்சியினர்களுக்காக ஆலயத்தை திறந்துவைத்தபோது இத்திருவிழா உரோமையில் அறிமுகமாயிருக்கலாம். 731 அளவில் திருத்தந்தை III கிரிகரி தூய பேதுரு ஆலயத்தில் அனைத்து தூயவர் பீடத்தை ஆசீர்வதித்தது தொடங்கியது இந் நினைவு தினமான நவம்பர் 1ம் நாளாகும். பின்னர் இத்தினம் அனைத்து தூயவர் தினமாக உரோமையில் முனைப்புப் பெற்றிருக்கலாம்.

அனைத்து ஆன்மாக்கள் தினம்

அனைத்து ஆன்மாக்களின் நினைவு நாளை சிறப்பு மன்றாட்டங்களோடும் திருப்பலிகல்லறைத் தொடங்கினின் ஆசீர்வதிப்பு நிகழ்வுகளோடு கொண்டாடும் வழக்கம் நவம்பர் 2ம் தினமாகும். 1915 ஆகஸ்ட் 10ம் நாள் திருத்தந்தை 15 பெனடித்து திருத்தூதுவ மறைக்கோட்டாடு மூலம் குருக்கள் கிறிஸ்தமன் தினத்தைப் போல மூன்று திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கும் வழமையை ஏற்படுத்தினார். இறந்தோருக்கான திருப்புகழ்மாலை இடம்பெறும் இந்நினைவு நாளின் தொடக்கத்தை 998 ஆண்டுகளில் குளுனி மடலாயங்களில் கொண்டாட மடாதிபர்

ஒடிலோ பணித்ததோடு இவ்வழிபாட்டுப் பூர்வீகத்தின் தோற்றத்தை இனங்காணுவார். இன்னும் சிலரின் கருத்துப்படி இந்நினைவு நாள்பற்றிய சில குறிப்புகள் மடாதிபர் ஒடிலோமுற்பட்ட காலங்களில் தலத்திருச்சபைகளில் இருந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். கிரேக்க சபைகளில் சனிக்கிழமை நினைவு தினமாக இருந்துள்ளபோதிலும் தபசு காலத்திற்கு முன்வரும் அல்லது பெந்தகோஸ்தே தினத்தைத் தொடர்ந்துவரும் சனிக்கிழமையில் இத்தினம் அமைந்தது.

ஆசிரீர் (தீர்த்தம்)

இறைமக்களால் அதிகம் பாவிக்கப்படும் திருச்சபையின் அருட்குறிகளில் ஒன்று கோவிலுக்குள் உள்ளெல்லும்போது ஆசீர்நீரைத் தொட்டுச்சிலுவை அடையாளம் இடல் மிகவும் பூர்வீக முறையாகும். இதனால் எமது திருமுழுக்கை நினைவுகூறுகின்றோம். சில வேளைகளில் வழிபாடுகளில் சபையை ஆசீர்வதிக்கவும் பாவிக்கப்படுவது உண்டு.

ஆண்டவரின் திரு உடலும் இரத்தமும் பெருவிழா.

இவ்விழாவின் தோற்றம் பெறுவதற்கு பெல்ஜியம் நாட்டிலுள்ள லீயேஜ் நகரத்தின் அகுஸ்தீனிய பெண் துறவியான யூலியானாவின் இடைவிடாத கோரிக்கையினால் 1246 இல் பெல்ஜியம் லியெச் மறைமாவட்ட ஆயரான றொபேட் மறைமாவட்ட பேரவையை கூட்டி இவ்விழாவை மறைமாவட்டங்களில் கொண்டாடப் பணித்தார். அக்காலங்களில் தல ஆயர்கள் தமது மறைமாவட்டங்களில் திருவிழாக்களை உருவாக்க முடியும். ஆயர் றொபேட்டுடன் தலமை தியாக்கோனாக கடமையாற்றிய ஜயக்குஸ் பன்ரலியொன் பின்னர் 4வது ஊர்பான் என்ற திருத்தந்தையானபோது இவ்விழா அனைத்து திருச்சபையிலும் ஆடம்பர நற்கருணைப் பவனியுடன் இவ்விழா கொண்டாடும் வழக்கம் இதிலிருந்து முகிழ்ப்புப்பெற்றது. திருச்சபை பெரிய வியாழக்கிழமை நற்கருணை ஏற்படுத்தப்பட்ட விழாவைக் கொண்டாடுகிறது. தூய வாரகாலம் இயேசுவின் மரணத்தோடு தொடர்பு பட்டதால் இவ்விழாவை மெளனப் பின்புலத்தில் திருச்சபை வழிபாட்டில் கொண்டாடும் வழக்கம் உள்ளது. இதனால் ஆண்டவரின் உடல், இரத்தப் பெருவிழா உருவானது.

இவ்விழாவுக்கான திருப்புகழ்மாலை, மற்றும் பாடல்களை உருவாக்கும்படி தூய அக்குவினா தோமாவை திருத்தந்தை 4வது ஊர்பான் பணித்தார். இன்றும் எமது வழிபாடுகளில் பாடப்படும் அன்பும் நட்பும் எங்குள்ளதோ? பாடுவாய் நாவே மாண்புயர், புகழ்வாய் யெருசலேமே என்ற பாடல்கள் தூய அக்குவினா தோமா இயற்றிய பாடல்களாகும்.

ஆண்டவரின் திரு இருதயம்.

மானிடத்தின் மீது ஆண்டவரின் அன்பை வெளிப்படுத்தும் அடையாளமாக திரு இதய பக்தி உள்ளது. திருத்தந்தை 11வது பியூ வின் அிக்லோரியம் பிடேஸ் என்ற திருமடலால் கத்தோலிக்க திருச்சபையில் மிகவும் உயிரோட்டமான பக்திமுறையாக நவீன வரலாற்றுக் காலங்களில் பதிவாகியது. தூய மாக்கிற் மேரி அலெகொக் அனுபவித்த திருஇருதய அருட்காட்சியினால் இப்பக்தி பிரான்ஸ் கத்தோலிக்கர்கள் மத்தியில் தோற்றம் பெற்ற இப்பக்தி முறை குறிப்பாக இயேசுசபை மறைப்பணியாளர்களால் பரப்பப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், வீட்டிலும் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் இறையாட்சியினைக் கட்டியெழுப்ப திரு இருதயப் பக்தி வலுவான அடித்தளமாக உள்ளது என திருத்தந்தை 12வது பியூ கூறியுள்ளார். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் திருஇருதய ஸ்தாபகம் செய்வதும் குறிப்பாக குடும்பத்தை திரு இதயத்துக்கு ஒப்புக் கொடுத்தல் போன்ற சடங்குகள் கத்தோலிக்க மக்கள் மத்தியில் வலுவான அடையாளமாக உருவானது.

இலத்தீன் சடங்கு முறை

எவ்வித மாற்றமுமின்றி 4வ் நூற்றாண்டிலிருந்து வழிபாட்டு மரபில் வரலாற்றுப் பூர்வீகமாக தொடர்ந்த நற்கருணைச்சடங்கு முறையாகும். உரோமைச் சடங்கு முறை திரிதெந்து பொது சங்கத்தில் அனைத்து மறைமாவட்டங்களிலும் பொதுவான சடங்கு முறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. திரிதெந்து பொதுச் சங்கத்திற்கு முன்னாலான காலத்தில் உரோமை கத்தோலிக்க திருச்சபையில் பல வழிபாட்டுச் சடங்குமுறைகள் தொடர்ந்துள்ளன. இசுபெயினி லுள்ள மொசரிபிக் சடங்கு, போர்த்துகால் நாட்டுக்குரிய பிறாகான் சடங்கு, இத்தாலி மிலானி லுள்ள அம்புரோசியன் சடங்கு, மற்றும் டொமினிக்கன் கார்மேல் கார்த்துசியன் சபைகளுக் குரிய சடங்குகள் எனப் பல சடங்கு முறைகள் இவற்றுள் அடங்கும்.

SYNOPSIS

The Priesthood is the love of the heart of Jesus Pope Benedict XVI

(The summary of the letter of his holiness Pope Benedict XVI proclaiming a year for Priests)

I have decided to inaugurate a 'year for Priests' in celebration of the 150th anniversary of the 'dies natalis' of John Mary Vianney, the patron saint of parish priests worldwide. This year meant to deepen the commitment of all priests to interior renewal for the sake of a stronger and more incisive witness to the Gospel in today's world. 'The Priesthood is the love of the heart of Jesus' the saintly Cure of Ars would often say. This touching expression makes us reflect. First of all, with heartfelt gratitude on the immense gift which priests represent, not only for the Church, but also for humanity itself.

The Cure of Ars was very humble yet as a priest he was conscious of being an immense gift to his people "A good shepherd, a pastor after God's heart, is the greatest treasure which the good Lord can grant to a parish, and one of the most precious gifts of divine mercy". He spoke of the priesthood as if incapable of fathoming the grandeur of the gift and task entrusted to a human creature: "O how great is the priest!.. If he realized what he is, he would die.. God obeys him, he utters a few words and the Lord descends from heaven at his voice, to be contained within a small host.."

To the Holy Virgin I entrust this year for Priests. I ask her to awaken in the heart of every priest a generous and renewed commitment to the ideal of complete self-oblation to Christ and the Church which inspired the thoughts and actions of the saintly Cure of Ars. Our faith in the Divine Master gives us the strength to look to the future with confidence. Dear Priests! Christ is counting on you. In the footsteps of the Cure of Ars, let yourselves be enthralled by him. In this way you too will be, for the world in our time, heralds of hope reconciliation and peace.

Bro. J. Elmo Arulnesan

Discipleship Priesthood of Jesus

In this year which is dedicated for the priests, I would like to write this essay under the title of Discipleship priesthood of Christ. The theme of this essay is the answer for the question of who do you say I am? (Mk8:29) The question which we are asking now in our situation, was asked by Jesus Christ 2000 years ago. So it is very helpful to the priests to deepen their priestly dedication. Let us search who is Jesus, in the experience of Baptism, in the experience of dwelling among the people, in the experience of discipleship, in the experience of the cross and in the experience of resurrection. And by the help of these thoughts let us take efforts to come to know the real meaning of discipleship priesthood of Jesus Christ.

Rev. Fr. Jerad de Rosario

Thoughts of the Laity in the year for Priests

This year for priests paves the way for the priests to examine the ministry, to understand the pros and cons of their life and to continue their journey with the renewed spirit. At this moment, it is the duty of the laity to join them and work with them towards the same perspective.

The Lord, who calls in the womb of the mother continues to choose a few to continue his ministry of the word. And they paid heed to his call and received the proper formation and they continue the holy ministry of Jesus Christ. They try to be faithful to their call even in the midst of challenges. The Lord who holds that 'I have chosen you' is with them and he is leading them.

This year, while the Laity, in a special way are determined to work with the priests and continue to pray for them, the priests need to pay heed to the aspirations of the Laity.

Mr.A.S.Augustin

A Priest is called to be ...

The priesthood of Christ was different from that of all pagan priesthood and from the Levitical priesthood of the family of Aaron. As we see in the Old Testament and in pagan religion the priest and victim were distinct and separate. In our Lord, victimhood and priesthood are united inseparably. In the Old Testament - The Jews offered bulls, goats and sheep. Our Lord differed from the old Testament priesthood, not only that of Aaron but also all other priesthood. He united in himself the priesthood and Victimhood.

Our priesthood is very closely related to the Eucharist. The Eucharist reminds us that we are victims. The Eucharist invites us to have both life and death, priesthood and victimhood. ’

Bro. P.Mathanraj

Priesthood ? or Discipleship?

Our Pope commenced this year as ‘the Year for the Priests’. In this milieu we need to think of ‘what is the Priesthood? What does it give to the society? Today’s priesthood is tallied with the priesthood of Jesus christ? What is the mentality of the Laity towards the ‘priests’ and ‘Priesthood’? This is the subject matter of this article.

Priesthood is the discipleship. Our Lord, set an example for priesthood by his words and deeds. It is none other than service of a humble heart. He washed the feet of the disciples at the peak of his ministry. It is indeed the identity of the priesthood.

Priests are the ministers of the word. Enough examples could be seen in the Bible where the disciples gathered together for prayer and for the ministry of the word. Therefore the priesthood is the ministry of service, ministry of the word and the ministry of the faithful. On the whole it is the disciple - ship of our Lord Jesus Christ.

Rev. Fr. Nesarah

In the Zeal of the Priests

Pope Benedict-XVI declared this year as the year of Priests, in remembrance of a French Priest, St. John Mary Vianney's 150th death anniversary. He is the Patron of Priests. In this year, we have to pray specially for Priests for their holy life and collaborate in their services.

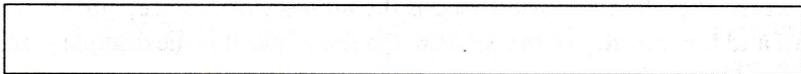
I like to write of another French priest Peter Bienvenue Noailles (P.B.N) who founded the Holy Family Association. He had a good vision. He dreamed to build a big family of God. He dedicated himself to God's service and became a priest. He helped the Parish children in their catechetical classes.

On the 13th of September 2009, the Holy Family Sisters of Jaffna published a book 'Muthana sothu'. Priceles Heritage -A collection of letters in French from our 1st missionaries, in remembrance of the dawning of the 150years of service in Ceylon. We can read in this book how the Bishop of Jaffna, Sameria (OMI) prepared the people and priests, by his circular letter in the year 1860.

Bishop Sameria's Letter (1)

No one will be more suitable to form young girls than religious sisters who are holy and possess all good qualities. These religious women filled with courage, have given themselves to God, to be holy in body and spirit in order to be concerned only with the things of heaven... (1Cor7:34ff). In Pathukavalan Paper, we can read about Pope Benedict-XVIth letter "Caritatis in Veritate". Our Tamil people are suffering a lot in IDP camps, like the people in the French Revolution...

Sr. Bridget Saverimuthu, H.F.

A Great day that unites the earth and heaven

“He has raised up a might saviour for us... to give light to those who sit in darkness and in the shadow of death and to guide our feet into the way of peace” (Lk. 1:79)

The word Emmanuel means “The Lord is with us” (Is. 7:14; Mt. 2:22-23)

The very expression of this word consoles us amidst the years of pain and suffering. The simple faith of our people in God and their correct understanding of the Christian doctrine “salvation through suffering”, give them the boost to go ahead in their daily struggles. Jesus comes to the earth to give us the complete human freedom which entails primarily (spiritual) inner freedom along with socio, religious, political freedom, in other words the salvation of humankind which, on the part of Jesus, has already given to man at calvary through his passion and death but that is yet to be realized by man on his part.

Jesus through his incarnation shows his solidarity with the suffering people. The birth itself takes place in a moment of displacement and in a manger and the same experience follows Jesus even after words because of the tortures of King Herod. This idea is detailed by St.Paul in his letter to Philippians 2:6-8. Therefore the preaching of mission and even the whole life of Jesus is in conformity with our painful experiences except sin. He comes to the earth as a king of peace (Is. 9:6). He freely gives his complete and permanent peace to those who deserve it. So the people who are worthy of it and really thirst for it will receive it as a gift of the incarnated Son. We too can receive the gifts of peace, joy and freedom when we are united to Jesus in our daily life. Jesus who tasted the human suffering, will grant his gifts, and graces to us especially to the people who are confined to the IDP Camps. Let us also share the same gifts with our fellow brethren.

Bro. S.Arud Kumaran

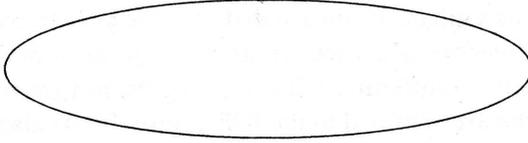
St. John Mary Vianney

St. John Mary Vianney is an example to Parish Priests clergy. He was born on the 8th of May 1786 in Lyons in France. When he was thirteen, he shared his desire with his father to become a priest. Because of this, he went to the Catholic school of Ehul. Latin was the chief obstacle to obtain help to acquire a sufficient knowledge of Latin. Monsignor Courbon knowing the extra ordinary fervour of John resolved to ordain him.

John Mary Vianney started his first mission at Bally. Then in 1817 he was sent to Ars because the authorities thought that so dull a priest would be more at home among illiterate peasants than in a more fashionable parish. But he became a household word through out the world. Thousands of Pilgrims made their way annually to Ars for spiritual advice. He was famous for hearing Confession.

Finally, his mission ended on the 4th of August, 1859. Vianney was canonized by Pius XI in 1925 In 1929 Pope Pius XI declared him as the principal patron-saint of Parish Priests clergy through out the world.

Bro. A. Paul Anakklit

உங்கள் பங்கில் எங்கள் முகவர்கள்

பங்கு

முகவர்கள்

1. மானிப்பாய்	செல்வி அ.ஜெயசுதா
செல்வன் சிவசங்கர்
2. ஆணைக்கோட்டைப் பங்கு	சு.புள்பநாயகி
பி. கவிதா
3. நாவாந்துறைப் பங்கு	திருமதி செ.செல்வன்
செல்வி ரூபா
4. சுண்டிக்குளி பங்கு	செல்வி லூட் ரொய்சியா லூர்துநாயகம்
செல்வி றொயிற்றா சாந்தினி செல்வநாயகம்
5. பாண்டியந்தாழ்வு பங்கு	திரு. மரியநாயகம்
6. பாஷையூர் பங்கு	செல்வி றொ. தனூசியா
7. அரியாலைப் பங்கு	செல்வி ஜெயா
8. சக்கோட்டைப் பங்கு	செல்வி சு.நேசநாயகி (சுகி)
9. உரும்பிராய் பங்கு	செல்வி டல்சி
செல்வி இந்துசா
10. குருநகர் பங்கு	செல்வி சகானா

இறையியல் கோலங்கள்

குறித் இறையியல் காரணாரு இதழ்
ஆணாருச் சந்தா உள்நாரு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 180/=
வெளிநாரு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) U.S.\$ 16
Euro 14

ஒளிப்பிரதி 55/=

தொடர்பு கொள்க:

இறையியல் கோலங்கள்

தாய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்தூற, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 021 222 2482, 021 222 7145

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Quarterly
Annual Subscription: Local (Incl. postage) Rs. 180/=
Foreign (Incl. postage) U.S.\$ 16
Euro 14
Single Copy Rs. 55/=

Correspondence to:

Irai Iyal Kolangal

St.Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai, Jaffna,

Sri Lanka.

Tel: 021 222 2482, 021 222 7145

Registered No. QD/95/News/2009

Design & Prit
Judeson